

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Vzpostavitev bančne unije leta 2014 je bila močan odziv Evropske unije na zadnjo globalno finančno krizo iz obdobja 2008 - 2012, ki je prizadela Evropo, in je po ocenah Mednarodnega denarnega sklada povzročila, da so izgube, ki so jih evropske banke utpele med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj en bilijon EUR ali 8 % bruto domačega proizvoda Evropske unije. Vsled tega je postalo jasno, da finančni sektor v evrskem območju potrebuje boljšo regulativo in nadzor ter večjo integracijo bančnih sistemov. Bančna unija je tako ključni element ekonomske in monetarne unije EU, saj zagotavlja orodja in pooblastila za ustrezno obravnavo propadajoče banke ob hkratnem zagotavljanju finančne stabilnosti, zaščite imetnikov vlog in ohranjanja stabilnosti javnih financ. Obstoječi zakonodajni okvir za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge (CMDI) se je izkazal kot dobro zasnovan in delujoč, vendar pa se je na podlagi izkušenj iz reševanja bank in likvidacij na celotnem evro območju, različnih nacionalnih postopkov ali nejasnosti obstoječih predpisov pojavila potreba po reformi zakonodajnega okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge.

Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: a) enotnem mehanizmu nadzora (angl. *Single Supervisory Mechanism – SSM*), b) enotnem mehanizmu za reševanje (angl. *Single Resolution Mechanism – SRM*) in c) enotnem sistemu jamstva za vloge (angl. *European Deposit Insurance Scheme – EDIS*). Namen enotnega mehanizma za reševanje je dopolnitev enotnega mehanizma nadzora. Glavni cilj enotnega mehanizma reševanja je, da bi se za banke, v katerih se izvaja nadzor v okviru enotnega nadzornega mehanizma in ki so se znašle v hudih težavah, njihovo reševanje učinkovito upravljalo z minimalnimi stroški za davkoplačevalce in realni sektor. Medtem ko sta prva dva stebra bančne unije že vzpostavljena in delujeta že nekaj let, so se pogajanja o vzpostavitvi tretjega stebra bančne unije ustavila.

Pravna podlaga za vzpostavitev in delovanje drugega stebra bančne unije, ki opredeljuje predvsem reševanje bank, sta zlasti spodnja dva akta Evropske unije:

- Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe

(EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48; v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU), in

- Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij z dne 15. maja 2014 (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L z dne 22. 4. 2024, str. 1) v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

Direktiva 2014/59/EU je bila v nacionalni pravni red prenesena z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19, 72/19 – ZPSVIKOB; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB), nadaljnje spremembe Direktive 2014/59/EU pa so bile prenesene z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21 in 133/23; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1).

ZRPPB-1 ureja:

- pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
- načrtovanje reševanja bank;
- postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
- postopke prisilnega prenehanja bank.

V času po sprejetju Direktive 2014/59/EU in Uredbe 806/2014/EU so bili sprejeti še trije predpisi Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki so posegli tudi v njene določbe ter vplivali na nacionalno zakonodajo, in sicer:

- Direktiva (EU) 2019/879 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2014/59/EU glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo ter Direktive 98/26/ES (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 92 z dne 30. 3. 2023, str. 33), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019/879/EU), ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z ZRPPB-1;
- Uredba (EU) št. 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalnih sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2022, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 2022/2036), ki je bila v pravni red Republike Slovenije prenesena z ZRPPB-1A;
- Direktiva (EU) 2022/2556 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o spremembi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2014/59/EU, 2014/65/EU, (EU) 2015/2366 in (EU) 2016/2341 glede digitalne operativne odpornosti na finančni sektor (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2022/2556/EU) in
- Direktiva (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L z dne 22. 4. 2024, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1174/EU), ki jo v pravni red Republike Slovenije prenaša predlagani zakon.

Direktiva, ki spreminja tako Direktivo 2014/59/EU kot Uredbo (EU) št. 806/2014 v zvezi z določenimi vidiki minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in jo morajo države članice Evropske unije v nacionalno zakonodajo prenesti do 13. novembra 2024, nadgrajuje reformo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge in prispeva h krepitvi finančne zakonodaje v Evropski uniji. Spremembe uvedene na podlagi predhodno sprejete Uredbe 2036/2022/EU so se nanašale na določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: MREL) za subjekte v postopku reševanja v okviru globalne systemsko pomembne banke in pomembne podrejene družbe. Z dopolnitvijo ZRPPB-1 se je tako zagotovila skladnost s mednarodnim standardom za skupno sposobnost pokrivanja izgub, ki ga je objavil Odbor za finančno stabilnost 9. novembra 2015 (TLAC), in sicer se pri izračunu MREL v primeru globalno systemsko pomembnih bank s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami upoštevajo vsi subjekti iz tretjih držav, ki so del globalno systemsko pomembnih bank in bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v EU, ter skladnost s spremembami Uredbe 575/2013/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalno systemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje MREL. Z uredbo 2022/2036/EU se je rešljivost bank oziroma bančnih skupin ob upoštevanju načela, da se pokrivanje izgub in dokapitalizacija bank izvedeta z zasebnimi sredstvi, če niso več sposobne uspešno poslovati in se zanje uporabi postopek reševanja, še izboljšala. Z Uredbo 2036/2022/EU se je tako spremenil pravni okvir za reševanje bank, zlasti z vključitvijo posebne obravnave posrednega vpisa instrumentov, ki so primerni za notranje MREL. Uveden je bil mehanizem odbitkov za posredne vpise notranje MREL prek vmesnih subjektov v verigi lastništva tj. med končno podrejeno družbo in subjektom v postopku reševanja), s čimer se zagotovi učinkovita uporaba notranjih prenosov izgub in prepreči dvojno štetje instrumentov, primernih za MREL na ravni vmesnih subjektov. S tem se zagotovi, da bančne skupine EU vedno ohranjajo trdno sposobnost pokrivanja izgub v skladu z njihovo zahtevo MREL, ki jim jo določi pristojni organ za reševanje.

Z Uredbo 2022/2036/EU je bila Komisija tudi pooblaščenca, da pregleda izvajanje pristopa v zvezi z odbitki za posredni vpis virov, primernih za notranje MREL, v različnih vrstah struktur bančnih skupin, oceni morebitne nenamerne posledice novega mehanizma odbitkov ter zagotovi sorazmerno obravnavo in enake konkurenčne pogoje, zlasti v zvezi z lastniškimi verigami, ki vključujejo operativno družbo med nadrejenim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami. Komisija je na podlagi analize mehanizma odbitkov in kvantitativne ocene učinka na podlagi podatkov, ki jih je predložil Enotni odbor za reševanje (SRB), ugotovila, da so spremembe Direktive 2014/59/EU in Uredbe 806/2014/EU, ki jih uvaja Direktiva 2024/1174/EU v zvezi s področjem uporabe zahtev glede notranje MREL in obravnavo subjektov za likvidacijo potrebne in ustrezne. Spremembe, ki jih zahteva direktiva, je zaradi jasnosti glede mehanizma odbitkov in roka za izpolnitev splošne MREL, potrebno uvesti pravočasno.

Druga pomembna sprememba ZRPPB-1 se nanaša na ureditev financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank in prenos nekaterih določb veljavnega Zakona o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14, 91/15, 44/16-ZRPPB in 27/17; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB), ki z 31. decembrom 2024 predvideva prenehanje delovanja nacionalnega sklada. ZOSRB je bil sprejet v letu 2014 na podlagi Direktive 2014/59/EU, ki je v okviru vzpostavitve enotnega mehanizma za reševanje, določala tudi vzpostavitev enotnega sklada za reševanje bank kot posebnega državnega instrumenta za finančno stabilizacijo v okviru reševanja bank v težavah s sredstvi upnikov, financiranega s prispevki bančnega sektorja. Prvotni namen vzpostavitve nacionalnega sklada za reševanje bank v okviru ZOSRB je bil v tem, da se v prehodnem obdobju do polnega prenosa Direktive 2014/59/EU in začetka delovanja enotnega sklada za reševanje, ki je bil vzpostavljen z Uredbo 2014/806/EU, zagotovijo sredstva za financiranje ukrepov za reševanje bank in s tem zmanjša izpostavljenost davkoplačevalcev morebitnim prihodnjim izgubam v slovenskem bančnem sektorju. ZOSRB je sprva urejal vzpostavitev sklada, ki

predstavlja premoženje bank, s katerim upravlja Banka Slovenije, in je namenjen financiranju reševanja bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih banki lahko izreče Banka Slovenije. Urejal je zlasti upravljanje sklada, upravljanje sredstev sklada, uporabo sredstev sklada, vplačilo ustanovnih in izrednih denarnih sredstev, ciljno raven sredstev sklada, zagotavljanje likvidnih sredstev bank v višini enega odstotka vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah ter ustanovitev premostitvene banke, kadar Banka Slovenije o tem odloči z odločbo o izrednih ukrepih. Nacionalni sklad je bil ustanovljen za 10 let.

ZOSRB-A, ki je bil sprejet novembra 2015, je na podlagi Uredbe 806/2014 dodatno urejal mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Z dopolnitvami je zagotavljal pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih določi neposredno SRB. Zagotovitev mehanizma financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje je tako pomembno zagotovilo, da bo bančni sektor kot celota za namene morebitnega reševanja sistemsko pomembnih bank v prihodnje prispeval potrebna sredstva, preden bi se za te namene uporabila sredstva državnega proračuna.

Junija 2017 je bil sprejet ZOSRB-B, kjer je šlo zgolj za uskladitev nekaterih določb s tedaj sprejetim ZRPPB, in sicer predvsem v zvezi z mehanizmom financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje in spremembo namenskosti uporabe sredstev nacionalnega sklada za reševanje bank. ZRPPB namreč določa, da se ta sredstva lahko uporabijo za financiranje ukrepov za prisilno prenehanje bank, in sicer za vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, ki je ustanovljena v skladu z ZRPPB in na katero se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije, plačilo nadomestila banki, kadar sklad za reševanje bank kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice in obveznosti banke, ki je v postopku prisilne likvidacije, ali za posojila, garancije, jamstva ali druga zavarovanja, dana v zvezi z ukrepi prisilne likvidacije banke. Določbe, ki so se nanašale na premostitveno banko, so se prenesle v ZRPPB.

Značilnosti in namen nacionalnega sklada za reševanje se torej bistveno razlikujeta od značilnosti in namena enotnega sklada za reševanje, zato morebitno prelivanje sredstev iz nacionalnega sklada v enotni sklad oziroma morebitna ukinitve nacionalnega sklada zaradi vzpostavitve enotnega sklada nista utemeljena.

Prva ključna razlika je v značilnostih prispevkov oziroma vplačil: nacionalni sklad za reševanje je vzpostavljen za določeno obdobje 10 let kot investicijski sklad, v katerem so udeležene banke s svojimi lastniškimi deleži, ki se jim bodo po poteku ustanovitvenega obdobja vrnil. Naložbena politika nacionalnega sklada za reševanje teži k ohranjanju vrednosti investicij bank in ima torej za banke minimalne finančne učinke. Prispevki, ki jih bodo vplačale banke v enotni sklad za reševanje pa so nepovratni in pomenijo za banke takojšnji odhodek. Lastnik sredstev enotnega sklada je SRB. Morebitno prelivanje sredstev iz nacionalnega sklada bi dejansko pomenilo odhodek za banke v obliki zmanjšanja vrednosti njihovih investicij v nacionalnem skladu. Finančni učinek prelivanja bi bil torej za banke enak kot v primeru neposrednih vplačil bank v enotni sklad za reševanje.

Druga ključna razlika je v namenu uporabe sredstev, ki se vodijo v skladih. Sredstva nacionalnega sklada se namreč glede na ZOSRB ne smejo uporabiti za pokrivanje morebitnih izgub banke, ki se rešuje, lahko pa se uporabijo za neposredno dokapitalizacijo takšne banke. Po drugi strani se sredstva enotnega sklada za reševanje uporabijo primarno za pokrivanje izgub v okviru reševanja (pri ustanovitvi in prenosu na premostitveno banko oziroma drugega prevzemnika), ni pa jih dopustno uporabiti za neposredno dokapitalizacijo banke v postopku reševanja (razen izjemoma pri nadomeščanju določenega dela kvalificiranih obveznosti, ki so naknadno izključene iz ukrepa izbrisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti). Enotni sklad za reševanje lahko financira tudi morebitne odškodnine delničarjem in upnikom iz naslova ukrepov reševanja. Pomembno je nadalje poudariti, da so sredstva

nacionalnega sklada dejansko namenjena kot podpora postopkom neposredne dokapitalizacije bank in urejenega prenehanja bank, torej za namene, za katere ne bo mogoče uporabiti sredstev enotnega sklada za reševanje.

Nacionalni sklad za reševanje bank je sicer vzpostavljen kot investicijski sklad, v katerem so udeležene banke s svojimi lastniškimi deleži, ki se jim bodo po prenehanju delovanja sklada vrnil. Ciljna raven sredstev v obstoječem nacionalnem skladu, ki predstavlja premoženje bank in ki ga ločeno od ostalega premoženja upravlja Banka Slovenije, znaša 2,3 odstotka vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. septembra 2014, pri čemer so se sredstva v višini 1,3 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog zagotovila z vplačanimi ustanovnimi denarnimi sredstvi. Za sredstva v višini 1 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog so banke dolžne zagotavljati likvidna sredstva kot zavarovanje za izredno vplačilo denarnih sredstev. Sklad ločeno od lastnega premoženja upravlja Banka Slovenije, pri čemer je Svet Banke Slovenije oblikoval naložbeno politiko tako, da zagotavlja varnost, nizko tveganje in visoko likvidnost sredstev sklada. Naložbena politika nacionalnega sklada za reševanje bank torej teži k ohranjanju vrednosti naložb bank in ima tako za banke minimalne finančne učinke. Vrednost sredstev, s katerimi neposredno razpolaga sklad za reševanje bank, je na dan 31. decembra 2022 znašala 182.394.882 eurov. Potrebe po koriščenju teh sredstev do zdaj še ni bilo. ZOSRB v 6. členu določa, da nacionalni sklad preneha z delovanjem 31. decembra 2024. Ob sočasnem predlogu povečanja ciljne vrednosti Sklada za jamstvo vlog, ki ga ureja Zakon o sistemu jamstva za vloge (Uradni list RS, št. 27/16 in 17/22; v nadaljnjem besedilu: ZSJV) se s predlaganim zakonom uredi vzpostavitev nacionalnega sklada, namenjenega zgolj ukrepom povezanih s postopkom prisilne likvidacije banke, in sicer z delovanjem do 31. decembra 2028. Obenem se predlaga povečanje ciljne ravni sklada z 2,3 odstotka na 3 odstotke vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji, pri čemer se ohrani delež v višini 1,3 odstotka, ki je zagotovljen z vplačanimi ustanovnimi denarnimi sredstvi, medtem ko so za razliko v višini 1,7 % banke dolžne zagotavljati likvidna sredstva kot zavarovanje za izredno vplačilo denarnih sredstev.

Ostale predlagane spremembe in dopolnitve ZRPPB-1 se nanašajo na odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti pri prenosu Direktive 2019/879/EU, o katerih je Evropska komisija republiko Slovenijo decembra 2023 obvestila v okviru projekta EU PILOT št. EUP(2023)10575. Ministrstvo za finance je navedene morebitne kršitve skupaj z nacionalnim organom za reševanje, Banko Slovenije, natančno proučilo in Evropski komisiji podalo odgovore oziroma predlagane spremembe besedila določb. Poleg tega se s predlogom zakona spreminjajo še določbe, pri katerih je v okviru izvajanja ZRPPB-1, zlasti pri izvedbi postopkov reševanja banke Sberbank, d. d., bilo ugotovljeno, da gre za napačen oziroma pomanjkljiv prenos Direktive 2014/59/EU oziroma se bo z dopolnitvami povečala jasnost in pravna varnost posameznih določb. Določbe Direktive 2022/2556/EU predstavljajo le manjšo spremembo predlaganega zakona z vidika uskladitve z zadevno direktivo v zvezi z digitalizacijo.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je prenos Direktive 2024/1174/EU, ki spreminja tako Direktivo 2014/59/EU kot Uredbo (EU) št. 806/2014 v zvezi z določenimi vidiki minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v pravni red Republike Slovenije, s čimer se nadgrajuje že obstoječo reformo okvira za upravljanje bančnih kriz in jamstva za vloge, ki je bila uvedena v zadnjem desetletju kot posledica finančne krize s ciljem povečati odpornost finančnega sektorja in zagotoviti ustrezno upravljanje bank v likvidaciji.

Predlagane spremembe bodo z izboljšanjem delovanja in sorazmernosti mehanizma odbitka za notranjo MREL prispevale k večji rešljivosti bank in k enakopravnim konkurenčnim pogojem med različnimi strukturami bančnih skupin po vsej Evropski uniji. Direktiva je usklajena s temeljnimi cilji Evropske unije, to je ohranjanje finančne stabilnosti, zaščita imetnikov vlog in zaščita davkoplačevalskega denarja.

Cilj predloga zakona je ob sočasni predlagani višji ciljni vrednosti Sklada za jamstvo vlog, ki ga ureja ZSJV, tudi ureditev financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank in prenos nekaterih določb veljavnega ZOSRB, ki urejajo zlasti vzpostavitev sklada, njegovo upravljanje, uporabo sredstev, naložbeno politiko, financiranje ter povišanje ciljne vrednosti z 2,3 odstotka na 3 odstotke vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. septembra 2014, in sicer s prenehanjem delovanja sklada z 31. decembrom 2028.

Podredni cilj predloga zakona je povečati pravno varnost, kar bo doseženo z odpravo pomanjkljivosti pri prenosu nekaterih določb Direktive 2014/59/EU in Direktive 2019/879/EU v nacionalni pravni red ter prenos določb, ki jih zahteva direktiva 2022/2556/EU, ki spreminja Direktivo 2014/59/EU.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- **načelo zagotavljanja enakih pogojev za poslovanje na bančnem trgu**

Predlagane spremembe bodo z izboljšanjem delovanja in sorazmernosti mehanizma odbitkov pri reševanju bank zagotovile, da ne bo prihajalo do vprašanj glede enakih konkurenčnih pogojev med različnimi strukturami bančnih skupin.

- **načelo zagotavljanja sredstev za urejeno prenehanje bank**

Načelo se uresničuje z nadaljnjo ureditvijo financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank. S tem se v postopku urejenega prenehanja bank zagotavlja sledeče:

- o ohranja se dostop vlagateljev do njihovih vlog;
- o v čim večji meri se ohrani dostop potrošnikov do osnovnih bančnih storitev;
- o v primerih, ko ni mogoče ohraniti dostopa do vlog, se v čim krajšem času zagotovi poplačilo terjatev upnikov, in sicer z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda pri poplačilu teh terjatev;
- o z upravljanjem premoženja banke se ohrani ali poveča vrednost premoženja banke za namene čim višjega poplačila obveznosti banke.

- **načelo zagotavljanja jasnosti in preglednosti pravne ureditve.**

To načelo se uresničuje z odpravo ugotovljenih pomanjkljivosti pri prenosu določb Direktive 2014/59/EU in Direktive 2019/879/EU ter prenosom določb Direktive 2022/2556/EU, v delu, ki spreminja direktivo 2014/59/EU.

2.3 Poglavitne rešitve

Predlagane spremembe glede določenih vidikov MREL se nanašajo na subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, katerim se omogoči izpolnjevanje t.i. notranje MREL na konsolidirani podlagi. S predlagano spremembo bodo nekateri vmesni subjekti, ki so del bodisi holdinških struktur bodisi struktur operativnih družb, ob izpolnjevanju določenih pogojev lahko notranjo MREL izpolnjevali na konsolidirani podlagi. Vmesni subjekti morajo imeti zadostno zmogljivost za notranjo MREL za zagotovitev, da se lahko njihove izgube in izgube iz konsolidiranih subjektov učinkovito prenesejo navzgor na subjekt v postopku reševanja. S tem v zvezi se predlaga sprememba oziroma dopolnitev 58. in 62. člena ZRPPB-1.

Poleg tega se sprememba nanaša tudi na izključitev subjektov, za katere je v načrtu reševanja določena likvidacija, s področja določitve MREL in s področja uporabe pravil o verižnem vpisu. Sprememba se nanaša na novo splošno pravilo, da organi za reševanje subjektom za likvidacijo ne določajo MREL. Rešitev pa ponuja ohranitev možnost, da organi za reševanje v nekaterih izjemnih primerih še vedno določijo MREL za subjekte za likvidacijo, kadar je to potrebno za zaščito finančne stabilnosti. Vključen je tudi predlog izključitve subjektov za likvidacijo s področja uporabe odbitkov v okviru pristopa verižnega vpisa. S tem v zvezi se predlaga sprememba oziroma dopolnitev 5. 52. in 62. člena ZRPPB-1 ter s slednjim povezana kazenska določba v 282. členu ZRPPB-1.

Zaradi prenehanja delovanja nacionalnega sklada, ki ga ureja ZOSRB, z dnem 31. decembrom 2024, in predlaganega povečanja ciljne ravni Sklada za jamstvo vlog, ki ga ureja ZSJV, se v novem poglavju 3.2.7. Financiranje instrumentov za likvidacijo bank v členih od 216. do 216.n ZRPPB-1 predlaga ureditev sklada, vzpostavljenega s strani Banke Slovenije, katerega namen je zgolj financiranje izvajanja ukrepov in pooblastil, povezanih s postopkom prisilne likvidacije banke, ki jih banki lahko izreče Banka Slovenije. V okviru predlaganega poglavja se uredi predvsem njegovo upravljanje, uporabo sredstev, naložbeno politiko, vplačilo ustanovnih denarnih sredstev in izredno vplačilo denarnih sredstev. Pri tem se ohrani zagotavljanje likvidnih sredstev s strani bank v višini enega odstotka vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah, predlaga pa se povišanje ciljne vrednosti z 2,3 odstotka na 3 odstotke vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. septembra 2014. Predlagani zakon predvideva prenehanje tega sklada z 31. decembrom 2028. Posledično se v zvezi s to ureditvijo spremenita tudi 1. in 8. člen ZRPPB-1 in določita prehodni določbi v 59. in 60. členu novele ZRPPB-1B.

Odprava pomanjkljivosti pri prenosu nekaterih določb Direktive 2019/879/EU, ugotovljenih v okviru projekta EU PILOT št. EUP(2023)10575 se nanašajo na spremembe oziroma dopolnitve 31., 32., 36., 39., 49.a, 59., 61., 64., 88., 104., 230., 250., 282. člena ZRPPB-1 in na prehodno določbo v 61. členu novele ZRPPB-1B.

Odprava drugih pomanjkljivosti pri prenosu določb Direktive 2014/59/EU ali Direktive 2019/879/EU, ugotovljenih pri samem izvajanju ZRPPB-1 ter spremembe, ki povečujejo jasnost določb in pravno varnost, ali pa se nanašajo na uskladitve znotraj samega zakona, se nanašajo na spremembe oziroma dopolnitve 5., 7., 8., 14., 15., 30, 31., 33., 34., 35., 36., 37., 43., 44., 48., 55., 61., 74., 96.a., 119., 149., 152., 206., 212., 227., 230. in 242. člena ZRPPB-1 in na prehodno določbo v 62. členu novele ZRPPB-1B..

Prenos določbe Direktive 2022/2556/EU spreminja 40. člen in 41. člen ZRPPB-1.

Ostale manjše spremembe se nanašajo na redakcijske popravke, popravke referenc zaradi zgoraj navedenih sprememb ter posodobitve regulative in spreminjajo 2., 3., 5., 20., 48., 50., 52., 58., 61., 62., 74., 97., 101., 113., 116., 119., 120., 128., 130., 157., 165., in 230. člen ZRPPB-1.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATEREGA JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev v obdobju, za katero je bil proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

V nadaljevanju so prikazane ureditve v zvezi s skladom za likvidacijo treh primerov držav članic EU.

Bolgarija

Likvidacija bank je v Bolgariji drugače kot v pravni ureditvi v Republiki Sloveniji, kjer področni zakon hkrati ureja tudi postopek prisilnega prenehanja banke, urejena v posebnem zakonu, ki ureja stečaje bank. Postopke v primeru insolventnosti začne centrala banka (Bolgarska nacionalna banka) po tem, ko za to banko sprejme sklep o odvzemu licence. Po odvzemu licence se banko likvidira v skladu z nacionalnim insolvenčnim pravom, kjer postopke vodi pristojno sodišče v skladu s splošnim zakonom o insolventnosti in zakonom, ki ureja stečaje bank. Medtem ko samo reševanje vodi Bolgarska nacionalna banka v skladu s postopki nacionalnega prava, s katerim se prenaša Direktiva 2014/59/EU, in sicer na podlagi Zakona o sanaciji in reševanju kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Bolgarija nima sklada za likvidacijo, ki bi bil namenjen financiranju postopkov likvidacije. V skladu z Direktivo 2014/49/EU ima Bolgarija urejeno le jamstveno shemo, v okviru katere je urejen Sklad za jamstvo vlog, namenjen izplačilu zajamčenih vlog v okviru insolventnosti. Postopki zaradi insolventnosti bank se financirajo s

premoženjem insolventne banke. Sklad za jamstvo vlog določi le prejemke skrbnikov, ki se izplačajo na stroške insolventne banke.

Romunija

V Romuniji se postopki prenehanja bank izvajajo v skladu s splošnim insolvenčnim pravom, pri čemer se splošna ureditev, ki se uporablja za družbe, dopolnjuje ali prilagaja s posebnimi določbami za banke. Postopek temelji na sodnem postopku, ki ga vodi sodišče, vendar mora začetek postopka v primeru insolventnosti na zahtevo banke ali njenih upnikov predhodno odobriti Narodna banka Romunije, ki sicer deluje kot organ za reševanje bank. Narodna banka Romunije ima tudi pristojnost, da pri sodišču neposredno zaprosi za insolvenčni postopek proti banki. Romunija ima sicer podobno, kot predlaga Republika Slovenija v predlogu zakona, vzpostavljen likvidacijski sklad, katerega namen pa je, da zgolj v primeru pomanjkanja likvidnih sredstev banke v likvidaciji krije stroške likvidacije. V nasprotnem primeru se ta sklad ne uporablja v primeru likvidacije banke, saj zakon v tem primeru določa, da se vsi stroški likvidacije krijejo iz insolventne bančne mase, torej tako kot v primeru Bolgarije. Romunija ima v skladu z Direktivo 2015/49/EU urejeno jamstveno shemo, pri čemer pa tako kot Slovenija ni uporabila možnosti glede uporabe sredstev sklada za jamstvo vlog za financiranje ukrepov, ki zagotavljajo ohranitev dostopa vlagateljev do zajamčenih vlog v okviru insolvenčnih postopkov.

Hrvaška

Hrvaška postopke likvidacije bank ureja v Zakonu o prisilni likvidaciji kreditnih institucij, v skladu s katerim Hrvaška narodna banka sprejme sklep o vložitvi predloga za uvedbo postopka prisilne likvidacije v skladu s pravom, ki ureja postopek reševanja kreditnih institucij in investicijskih podjetij ali odločitve Evropske centralne banke. Nadzorni likvidacijski organ za namene Zakona o prisilni likvidaciji kreditnih institucij je Hrvaška agencija za jamstvo vlog. V postopku prisilne likvidacije je pristojno gospodarsko sodišče v Zagrebu. Hrvaška nima ustanovljenega sklada za likvidacijo, ampak se stroški postopka poravnajo iz likvidacijske mase, ki predstavljajo premoženje banke v likvidaciji. Likvidacijska sredstva iz likvidacijske mase so namenjena poravnavi stroškov likvidacijskega postopka in terjatev upnikov ali terjatev, katerih poravnava je zavarovana z nekaterimi pravicami na sredstvih kreditne institucije v prisilni likvidaciji.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic,

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

- ni administrativnih posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za okolje.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za gospodarstvo.

6.4 Presoja posledic za socialno področje

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za socialno področje.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Sprejetje zakona ne bo imelo posledic za druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

Zakon bo izvajala in nadzirala Banka Slovenije, ki je pristojna za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem bank in za njihov nadzor.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

V zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona, ni drugih pomembnih okoliščin.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil 13. maja 2024 objavljen na spletnem portalu E-demokracija, s čimer je bilo zainteresirani javnosti omogočeno, da v 30 dneh lahko da pripombe.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA (OSEBNO IME IN NAZIV FIZIČNE OSEBE ALI FIRMA IN NASLOV PRAVNE OSEBE)

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba nista sodelovala.

9. ZNESEK PLAČILA, KI GA JE OSEBA IZ PREJŠNJE ALINEJE V TA NAMEN PREJELA

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjak oziroma pravna oseba nista sodelovala.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21 in 133/23) se v 1. členu za 4. točko doda nova 5. točka, ki se glasi:

»5. financiranje instrumentov za prisilno likvidacijo bank.«.

2. člen

V 2. členu se v prvem odstavku v 2. točki beseda »spremenjeno« nadomesti z besedo »spremenjene« in za besedilom »(UL L št. 275 z dne 25. 10. 2022, str. 1)« se doda vejica in besedilo »zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 105 z dne 20. 4. 2023, str. 69)«.

3. člen

V 3. členu se v prvem odstavku v 2. točki besedilo »Uredbo (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalno sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2022, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 92 z dne 30. 3. 2023, str. 32)« nadomesti z besedilom »Direktivo (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L z dne 22. 4. 2024, str. 1)«.

4. člen

V 5. členu se v 23. točki besedilo »popravljene s Popravkom (UL L št. 20 z dne 24. 1. 2020, str. 26)« nadomesti z besedilom »spremenjene z Uredbo (EU) 2023/2869 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2023 (UL L št. 2023/2869 z dne 20. 12. 2023, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2869/2023/EU)« in besedilo »(Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19)« se nadomesti z besedilom »(Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr., 66/19 in 123/21)«.

25. točka se spremeni tako, da se glasi: »»izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev posojila ob ustreznem zavarovanju s strani centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v izdajo denarja v obtoku s strani centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;«.

V 30. točki se besedilo »popravljen s Popravkom (UL L št. 212 z dne 3. 7. 2020, str. 20)« nadomesti z besedilom »spremenjene z Direktivo (EU) 2023/2864 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi nekaterih direktiv glede vzpostavitve in delovanja evropske enotne točke dostopa (UL L št. 2023/2864 z dne 20. 12. 2023, str. 1)«.

V 35. točki se beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

Za 58. točko se doda nova 58.a točka, ki se glasi:

»58.a »subjekt za likvidacijo« pomeni pravno osebo s sedežem v Evropski uniji, v zvezi s katero načrt reševanja skupine oziroma, za subjekte, ki niso del skupine, načrt reševanja določa, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, ali subjekt v skupini v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja, v zvezi s katerim v načrtu reševanja skupine ni določeno izvajanje pooblastil za odpis in konverzijo;«.

5. člen

V 7. členu se na koncu petega odstavka doda stavek »Če je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje, Banka Slovenije izda akt v skladu z 236. členom tega zakona.«.

6. člen

V 8. členu se v prvem odstavku za besedilom »pristojna za« doda besedilo »upravljanje sklada za likvidacijo banke in«.

Za tretjim odstavkom se doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Za namene iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije zagotavlja operativno neodvisnost, pri čemer se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek prejšnjega člena.«.

7. člen

V 14. členu se v tretjem odstavku besedilo »31. marca« nadomesti z besedilom »30. junija«.

8. člen

V 15. členu se v naslovu za besedo »stroškov« črta besedilo »Banke Slovenije«.

Prvi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za reševanje, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke.«.

V tretjem odstavku se črta besedilo »Subjekt reševanja plača stroške v 15 dneh. Banka Slovenije lahko na predlog subjekta reševanja dovoli, da se stroški plačajo v največ šestih obrokih v obdobju enega leta od odmere.«.

V četrtem odstavku se besedilo »Če subjekt reševanja ne plača odmerjenih stroškov v roku iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije plačilo stroškov izterja od subjekta reševanja« nadomesti z besedilom »Banka Slovenije lahko plačilo stroškov izterja na enega ali več od naslednjih načinov«.

V tretji točki se beseda »sredstev« nadomesti z besedilom »morebitnih prihodkov«.

9. člen

V 20. členu se v drugem odstavku v 10. točki besedilo »2175/2019/EU« nadomesti z besedilom »(EU) 2021/23 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2020 o okviru za sanacijo in reševanje centralnih nasprotnih strank ter spremembi uredb (EU) št. 1095/2010, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 806/2014 in (EU) 2015/2365 ter direktiv 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2007/36/ES, 2014/59/EU in (EU) 2017/1132 (UL L št. 22 z dne 22. 1. 2021, str. 1)«.

10. člen

V 30. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, v kakšnem obsegu je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke. Banka velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe in pooblastila za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke, pri čemer se v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije, ali druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno z okoliščinami širše finančne nestabilnosti ali sistemskimi dogodki, ter z namenom zagotovitve kontinuitete opravljanja kritičnih funkcij banke. Pri pripravi ocene rešljivosti Banka

Slovenije upošteva regulativne tehnične standarde iz 1. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona in oddelek C priloge Direktive 2014/59/EU.«.

11. člen

31. člen se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena subjektu reševanja prepove izplačila, ki presegajo maksimalni možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunan v skladu z 32. členom tega zakona, ki jih subjekt reševanja izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko subjekt reševanja ni izpolnjeval zahteve po skupnem blažilniku, ali
3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije subjektu reševanja prepove izplačila iz prejšnjega odstavka, če je subjekt reševanja v položaju, ko izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, kadar se ta upošteva poleg zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, dodatne kapitalske zahteve za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, in zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja bančništvo, ne izpolnjuje pa je, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom in izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti subjekta reševanja tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Subjekt reševanja nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali bo subjektu reševanja prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena, in pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost subjekta reševanja;
2. razvoj finančnega položaja subjekta reševanja in verjetnost, da bi subjekt reševanja v bližnji prihodnosti izpolnil pogoj iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona;
3. možnost, da bo subjekt reševanja lahko v razumnem roku zagotovil izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;
4. ali je nezmožnost subjekta reševanja, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72.b ali 72.c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 50. in 58. člena tega zakona, omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu;

5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja subjekta reševanja in njegovo rešljivost, najprimernejše in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja tega subjekta reševanja.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri subjektu reševanja izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije subjektu reševanja prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri subjektu reševanja devet mesecev zatem, ko je obvestil Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja ali višjih stroškov zanj, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar subjekt reševanja na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;
4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka subjekt reševanja ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnil zahtevo po skupnem blažilniku, ali
5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka glede uporabe izjeme ponovi najmanj enkrat na mesec.

12. člen

V 32. členu se v drugem odstavku v 1. in 2. točki besedili »banka zadržala« nadomestita z besediloma »subjekt reševanja zadržal«.

V tretjem odstavku se beseda »banka« nadomesti z besedilom »subjekt reševanja«.

13. člen

V 33. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s subjekti v postopku reševanja mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje. Skupina

velja za rešljivo, če je izvedljivo in verjetno, da je mogoče uporabiti ukrepe za prisilno prenehanje subjektov v skupini ali jih rešiti z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanjem pooblastil za reševanje v zvezi s subjekti v postopku reševanja, pri čemer se v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice za finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema, ter se prizadeva zagotoviti nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi.«.

14. člen

V 34. členu se v tretjem odstavku 1. točka spremeni tako, da se glasi:

»1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ali«.

15. člen

V 35. členu se v desetem odstavku za besedilom »v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena.« doda nov stavek »Banka Slovenije počaka na odločitev Evropskega bančnega organa.«.

Za besedilom »v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa« se doda besedilo »in pri tem upošteva obdobje za doseženo odločitev v smislu Uredbe 1093/2010/EU«.

16. člen

V 36. členu se v tretjem odstavku besedilo »mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi« nadomesti z besedilom »je treba sprejeti na ravni skupine v postopku reševanja«.

V četrtem odstavku se za besedilom »1093/2010/EU.« doda nov stavek »Obdobje za doseženo odločitev se v tem primeru upošteva v smislu Uredbe 1093/2010/EU.«.

17. člen

V 37. členu se v četrtem odstavku za besedilom »prejšnjega člena.« doda nov stavek »Obdobje za doseženo odločitev se v tem primeru upošteva v smislu Uredbe 1093/2010/EU.«.

18. člen

V 39. členu se v petem odstavku besedilo »nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala« nadomesti z besedilom »napotka o dodatno potrebnem kapitalu«.

19. člen

V 40. členu se v tretjem odstavku v 3. točki za besedo »nadaljevanje« doda besedilo »in digitalna operativna odpornost«.

V 16. točki se za besedo »banke« dodata vejica in besedilo »vključno z omrežnimi in informacijskimi sistemi iz Uredbe (EU) 2022/2554 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2022 o digitalni operativni odpornosti za finančni sektor in spremembi uredb (ES) št. 1060/2009, (EU) št. 648/2012, (EU) št. 600/2014, (EU) št. 909/2014 in (EU) 2016/1011 (UL L št. 333 z dne 27. 12. 2022, str. 1)«.

20. člen

41. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Banka Slovenije določi informacije, ki jih banke redno zagotavljajo za pripravo in posodabljanje načrta reševanja, na podlagi smernic, ki jih izda Evropski bančni organ in na podlagi oddelka B priloge Direktive 2014/59/EU.«.

21. člen

V 43. členu se v prvem odstavku v tretji točki za besedo »članici« doda vejica in besedilo »nadrejenih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in nadrejenih holdingov, ki imajo sedež v drugi državi članici«.

V drugem odstavku za besedilom »Načrt reševanja skupine« doda besedilo »poleg elementov iz tretjega odstavka 40. člena tega zakona«.

22. člen

V 44. členu se za četrtem odstavkom doda nov peti odstavek, ki se glasi:

»(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje EU nadrejeni družbi povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz drugega odstavka prejšnjega člena.«.

23. člen

V 48. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Banka Slovenije pošlje banki povzetek pomembnih vsebin poenostavljenega načrta reševanja iz prejšnjega odstavka.«.

V dosedanjem četrtem odstavku se besedilo »prejšnjega odstavka« nadomesti z besedilom »tretjega odstavka tega člena«.

Dosedanja četrti in peti odstavek postaneta peti in šesti odstavek.

24. člen

Za 49. členom se doda nov 49.a člen, ki se glasi:

»49.a člen

(izjema od minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Določba prejšnjega člena ne velja za hipotekarne kreditne institucije, ki se financirajo s kritimi obveznicami in ki v skladu z nacionalno zakonodajo, ki velja za hipotekarno kreditno institucijo, ne smejo sprejemati vlog, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. navedene institucije prenehajo po običajnih insolvenčnih postopkih ali drugih postopkih, ki so določeni za te institucije in se izvajajo v skladu z 38., 40. in 42. členom Direktive 2014/59/EU, ter
2. postopki iz prejšnje točke zagotovijo, da upniki navedenih institucij, vključno z imetniki kritih obveznic, prevzamejo izgube na način, ki ustreza ciljem reševanja določenim v Direktivi 2014/59/EU.

(2) Hipotekarne kreditne institucije, ki so izvzete iz določb prejšnjega člena, niso vključene v konsolidacijo skupine v postopku reševanja za potrebe 57. člena tega zakona.«.

25. člen

V 50. členu se v šestem odstavku v prvi točki beseda »petim« nadomesti z besedo »šestim«.

V tretji točki se beseda »šestim« nadomesti z besedo »sedmim«.

26. člen

V 52. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Banka Slovenije za subjekte za likvidacijo ne določi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.«.

Za tretjim odstavkom se dodajo novi četrti, peti, šesti, sedmi in osmi odstavek, ki se glasijo:

»(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt za likvidacijo na posamični podlagi določi v znesku, ki presega znesek, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke drugega odstavka tega člena. Pri tej oceni Banka Slovenije upošteva zlasti morebiten vpliv na finančno stabilnost in tveganje širjenja negativnih posledic na finančni sistem, vključno v zvezi z zmožnostjo financiranja sistema jamstva za vloge, vzpostavljenega na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge. Kadar Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, subjekt za likvidacijo izpolni zahtevo z uporabo enega ali več od naslednjega:

1. kapital;
2. obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, z izjemo (b) in (d) točke drugega odstavka 72.b člena navedene uredbe;
3. obveznosti iz tretjega do petega odstavka 50. člena tega zakona.

(5) Drugi odstavek 77. člena in 78.a člen Uredbe 575/2013/EU se ne uporabljata za subjekte za likvidacijo, katerim Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(6) Deleži v kapitalskih instrumentih in kvalificiranih obveznosti, ki jih izdajo podrejene institucije, ki so subjekti za likvidacijo, za katere Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, se ne odbijejo na podlagi petega odstavka 72.e člena Uredbe 575/2013/EU.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek subjekt reševanja, ki sam ni subjekt v postopku reševanja, vendar je podrejena družba subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v Evropski uniji, odbije svoje deleže v kapitalskih instrumentih podrejenih institucij, ki so del iste skupine v postopku reševanja in so subjekti za likvidacijo, za katere Banka Slovenije ni določila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je skupni znesek teh deležev enak ali večji od 7 % skupnega zneska njegovega kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo merila primernosti iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, izračunan letno na dan 31. decembra kot povprečje preteklih 12 mesecev.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo osmi do deseti odstavek.

27. člen

V 55. členu se v šestem odstavku beseda »varovalnega« nadomesti z besedo »proticikličnega«.

28. člen

V 58. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se lahko Banka Slovenije odloči, da bo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 52. do 55. člena tega zakona za podrejeno družbo iz tega člena določila na konsolidirani podlagi, kadar ugotovi, da sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. podrejena družba izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

a) podrejena družba je v neposredni lasti subjekta v postopku reševanja in:

- subjekt v postopku reševanja je nadrejeni finančni holding v Evropski uniji ali nadrejeni mešani finančni holding v Evropski uniji;

- imata podrejena družba in subjekt v postopku reševanja sedež v isti državi članici in sta del iste skupine v postopku reševanja;

- subjekt v postopku reševanja nima neposredno v lasti nobene podrejene institucije ali nobenega podrejenega subjekta iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, kadar za ta subjekt velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem členom ali v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, razen zadevne podrejene družbe;

- bi odbitki, zahtevani na podlagi petega odstavka 72.e člena Uredbe 575/2013/EU nesorazmerno vplivali na podrejeno družbo.

b) za podrejeno družbo velja dodatna kapitalska zahteva, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja bančništvo samo na konsolidirani podlagi, določitev minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 52. do 55. členom tega zakona na konsolidirani podlagi pa ne bi povzročila precenitve potreb po dokapitalizaciji podskupine, ki jo sestavljajo subjekti v zadevnem obsegu konsolidacije, za namene druge točke tega odstavka, zlasti kadar je več subjektov za likvidacijo znotraj istega obsega konsolidacije;

2. izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z 52. do 55. členom tega zakona na konsolidirani podlagi, ki nadomesti izpolnjevanje te zahteve na posamični podlagi nima bistvenega negativnega vpliva na:

a) verodostojnost in izvedljivost strategije reševanja skupine;

b) sposobnost podrejene družbe, da po izvedbi pooblastil za odpis ali konverzijo izpolnjuje svojo kapitalsko zahtevo;

c) ustreznost mehanizma notranjih prenosov izgub in dokapitalizacije, vključno z odpisom ali konverzijo zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti zadevne podrejene družbe ali drugih subjektov v skupini v postopku reševanja v skladu s 97. členom tega zakona.«.

V dosedanjem četrtem odstavku se besedilo »petega odstavka tega člena ter kapital iz šestega« nadomesti z besedilom »šestega odstavka tega člena ter kapital iz sedmega«.

Dosedanji četrti do šesti odstavek postanejo peti do sedmi odstavek.

Za sedmim odstavkom se dodata nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Kadar subjekt iz prvega odstavka tega člena izpolnjuje zahtevo iz prvega odstavka 49. člena tega zakona na konsolidirani podlagi, znesek kapitala in kvalificiranih obveznosti tega subjekta vključuje naslednje obveznosti, ki jih v skladu s šestim odstavkom tega člena izda podrejena družba s sedežem v Evropski uniji, vključena v konsolidacijo tega subjekta:

1. obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki niso vključeni v konsolidacijo subjekta, ki izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
2. obveznosti, izdane obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja.

(9) Obveznosti iz prve in druge točke prejšnjega odstavka ne presegajo zneska, ki se določi tako, da se od zneska minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja za podrejeno družbo, vključeno v konsolidacijo, odšteje vsota vsega naslednjega:

1. obveznosti, ki se izdajo subjektu, ki izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, in jih ta kupi, bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so vključeni v konsolidacijo navedenega subjekta;
2. zneska kapitala, ki se izda v skladu s sedmim odstavkom tega člena.«.

29. člen

V 59. členu se v tretjem odstavku v 2. točki za besedo »zakonom« doda vejica in besedilo »kar koli nastopi prej«.

30. člen

V 61. členu se v tretjem odstavku besedilo »petega in šestega« nadomesti z besedilom »šestega in sedmega«.

V sedmem odstavku se za besedilom »Evropskega bančnega organa.« doda nov stavek »Štirimesečno obdobje se šteje za obdobje za doseženo odločitev v smislu Uredbe 1093/2010/EU.«.

Za sedmim odstavkom se doda nov osmi odstavek, ki se glasi:

»(8) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje katerega koli subjekta skupine v postopku reševanja, lahko pred koncem štirimesečnega obdobja v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži v odločitev Evropskemu bančnemu organu. Štirimesečno obdobje se v tem primeru šteje za obdobje za doseženo odločitev v smislu Uredbe 1093/2010/EU.«.

Dosedanja osmi in deveti odstavek postaneta deveti in deseti odstavek.

Dosedanji deseti odstavek, ki postane enajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(11) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali za reševanje na ravni skupine, lahko pred koncem štirimesečnega obdobja v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži v odločitev Evropskemu bančnemu organu. Štirimesečno obdobje se v tem primeru šteje za obdobje za doseženo odločitev v smislu Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, zahteve iz 57. člena tega zakona ter
2. v skladu s 55. členom tega zakona.«.

V dosedanjem enajstem odstavku, ki postane dvanajsti odstavek, se v 2. točki besedilo »osmim in devetim« nadomesti z besedilom »devetim in desetim«.

Dosedanji dvanajsti odstavek, ki postane trinajsti odstavek, se spremeni tako, da se glasi:

»(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s četrnim, petim in šestim odstavkom 45h. člena Direktive 2014/59/EU, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.«.

Dosedanja trinajsti in štirinajsti odstavek postaneta štirinajsti in petnajsti odstavek.

31. člen

V 62. členu se v prvem odstavku v 1. točki beseda »šestega« nadomesti z besedo »sedmega«.

V drugem odstavku se za besedo »subjekte« doda beseda »reševanja«.

V petem odstavku se za besedo »subjekti« doda beseda »reševanja«.

V prvi točki se beseda »šestega« nadomesti z besedo » sedmega«.

Šesti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(6) Zahteve glede poročanja in javnih razkritij po tem členu se ne uporabljajo za subjekt za likvidacijo, razen če je Banka Slovenije za tak subjekt določila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 4. odstavkom 52. člena tega zakona. V tem primeru Banka Slovenije za navedeni subjekt določi vsebino in pogostost obveznosti glede poročanja in razkritja iz izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu s petim in šestim odstavkom 45i. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije te obveznosti glede poročanja in razkritja, ki ne presegajo tistega, kar je potrebno za spremljanje izpolnjevanja zahteve v skladu s 4. odstavkom 52. člena tega zakona sporoči zadevnemu subjektu za likvidacijo.«.

V osmem odstavku se za besedo »zakona,« doda besedilo »vključno z odločitvami, sprejetimi na podlagi 4. odstavka 58. člena tega zakona«.

32. člen

V 64. členu se v prvem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:

»2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument ali, ko se je v zvezi s tem subjektom v postopku reševanja izvedlo pooblastilo za odpis ali konverzijo v skladu s tem zakonom, da bi se dokapitaliziral brez uporabe instrumentov za reševanje, vključno z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom«.

33. člen

Naslov 74. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(postopki prisilnega prenehanja subjektov reševanja)«.

Prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, vendar

ukrep za reševanje ne bi bil v javnem interesu v skladu s 3. točko prvega odstavka 68. člena tega zakona, se v zvezi z banko začne postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.«.

V drugem odstavku se črta besedilo »v primeru iz prejšnjega odstavka«.

34. člen

V 88. členu se za besedo »strani« doda besedilo »in zagotovi objavo na spletni strani Evropskega bančnega organa«.

35. člen

Za 96. členom se doda nov 96.a člen, ki se glasi:

»96.a člen
(vpliv na postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) V času trajanja mirovanja obveznosti, ki ga Banka Slovenije določi v skladu s 86. in 87. členom tega zakona ali med postopkom reševanja, zoper subjekt reševanja ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ.

(2) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začel proti subjektu reševanja pred začetkom postopka reševanja, se z začetkom postopka reševanja prekine. Postopek zavarovanja z začasno odredbo ali prehodno odredbo se z začetkom postopka reševanja prekine.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek začetek postopka reševanja ne vpliva na postopek izvršbe, ki je bil začel proti subjektu reševanja pred začetkom postopka reševanja, če je bila do začetka postopka reševanja v postopku izvršbe že opravljena prodaja premoženja, ki je predmet izvršbe.

36. člen

V 97. členu se v drugem odstavku beseda »petega« nadomesti z besedo »šestega«.

37. člen

V 101. členu se v petem odstavku besedilo »petega in šestega« nadomesti z besedilom »šestega in sedmega«.

38. člen

V 104. členu se v četrtem odstavku v 2. točki za besedo »kapitala« doda besedo »in« in se črta podpičje.

Za 3. točko se doda nov stavek, ki se glasi:

»Obveznosti iz prvega odstavka tega člena so nadrejene obveznostim iz 8. točke drugega odstavka 230. člena tega zakona.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Obveznosti, pri katerih se v skladu s tem členom zahteva za vključitev pogodbene določbe ne uporablja, ali obveznosti, ki ne vključujejo pogodbene določbe iz prvega odstavka prejšnjega člena, se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.«.

39. člen

V 113. členu se v dosedanjem drugem odstavku črta besedilo »črtan«.

Dosedanji tretji in četrti odstavek postaneta drugi in tretji odstavek.

40. člen

V 116. členu se v drugem odstavku beseda »subjekta« nadomesti z besedo »subjekt«.

41. člen

V 119. členu se za prvim odstavkom doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

»(2) Kadar obstaja obveznost priglasitve nameravane koncentracije v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje omejevanja konkurence, mora prevzemnik ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, v okviru instrumenta prodaje poslovanja pridobiti tudi soglasje organa, pristojnega za varstvo konkurence, o skladnosti koncentracije s pravili konkurence v skladu z zakonom, ki ureja varstvo konkurence.«.

Dosedanji drugi do šesti odstavek postanejo tretji do sedmi odstavek.

42. člen

V 120. členu se v petem odstavku besedilo »(EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in

(EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1)« nadomesti z besedilom »2869/2023/EU«.

43. člen

V 128. členu se v tretjem odstavku v 2. točki beseda »zagotoviti« nadomesti z besedo »zagotovi«.

44. člen

V 130. členu se v prvem odstavku beseda »ustavi« nadomesti z besedo »ustanovi«.

45. člen

V 149. členu se v četrtem odstavku napovedni stavek spremeni tako, da se glasi:

»(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena ni dopustno za obveznosti plačila ali izročitve v razmerju do:«.

46. člen

V 152. členu se v četrtem odstavku besedilo »se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo za kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije« nadomesti z besedilom »so kreditne institucije, investicijska podjetja ali ki bi bila investicijska podjetja, če bi bil njihov sedež v Republiki Sloveniji, ali finančne institucije«.

47. člen

V 157. členu se v tretjem odstavku v 1. točki besedilo »popravljen s Popravkom (UL L št. 156 z dne 20. 6. 2017, str. 38)« nadomesti z besedilom »spremenjeno z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/662 z dne 20. januar 2023 o spremembi Delegirane uredbe (EU) 2015/63 glede metodologije za izračun obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov (UL L št. 83 z dne 22. 3. 2023, str. 58)«.

48. člen

V 165. členu se v tretjem odstavku besedilo »petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 58. člena tega zakona izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega« nadomesti z besedilom »šestega odstavka in 2. točke sedmega odstavka 58. člena tega zakona izda oziroma izdajo instrumente iz šestega oziroma sedmega«.

49. člen

V 206. členu se v četrtem odstavku prva in druga točka spremenita tako, da se glasita:

- »1. plača dogovorjeno denarno nadomestilo ali
- 2. predloži izjavo in dokazila, da so pri njem izpolnjeni pogoji za prevzem sredstev, pravic ali obveznosti banke.«.

50. člen

V 212. členu se v tretjem odstavku 2. točka spremeni tako, da se glasi:
»2. sklada za likvidacijo bank;«.

51. člen

Za 215. členom se doda novo podpoglavje, ki se glasi:

»3.2.7. Financiranje instrumentov za likvidacijo bank«.

216. člen se spremeni tako, da se glasi:

»216. člen
(sklad za likvidacijo bank)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sklad, ki je namenjen financiranju izvajanja ukrepov in pooblastil, povezanih s postopkom prisilne likvidacije banke, ki jih banki lahko izreče Banka Slovenije po tem zakonu (v nadaljnjem besedilu: sklad za likvidacijo bank).

(2) Sklad za likvidacijo bank predstavlja premoženje bank, s katerim v skladu s tem zakonom upravlja Banka Slovenije. Banka Slovenije sklad za likvidacijo bank upravlja tako, da ga vodi, predstavlja in zastopa. Banka Slovenije v okviru vodenja sklada za likvidacijo bank tudi upravlja njegovo premoženje.

(3) Sklad za likvidacijo bank nima pravne osebnosti.

(4) Sredstva, ki predstavljajo premoženje sklada za likvidacijo bank, se lahko uporabijo le v skladu s tem zakonom.

(5) Obveznosti, ki jih prevzame sklad za likvidacijo bank, se poplačajo iz njegovega premoženja. Banka Slovenije in banke ne odgovarjajo za obveznosti sklada za likvidacijo bank.

Za 216. členom se dodajo novi 216.a člen do 216.n člen, ki se glasijo:

»216.a člen
(sposobnost biti stranka v sodnem postopku)

Sklad za likvidacijo bank ima sposobnost biti stranka v sodnem postopku. Sklad za likvidacijo bank v sodnem postopku zastopa Banka Slovenije ali oseba, ki jo Banka Slovenije za to pooblasti.

216.b člen
(način upravljanja)

(1) Premoženje sklada za likvidacijo bank je ločeno od drugega premoženja Banke Slovenije in od drugega premoženja v upravljanju Banke Slovenije.

(2) Če Banka Slovenije upravlja premoženje sklada za likvidacijo bank skupaj z drugim premoženjem Banke Slovenije ali drugim premoženjem v upravljanju Banke Slovenije, mora za sredstva in obveznosti sklada za likvidacijo bank voditi ločeno knjigovodsko evidenco.

(3) Banka Slovenije upravlja sredstva sklada za likvidacijo bank tako, da se zagotavlja ustrezna razpoložljivost njegovih naložb za potrebe financiranja ukrepov prisilne likvidacije v posamezni banki skladno s prvim odstavkom 216.c člena.

216.c člen
(naložbena politika)

(1) Banka Slovenije določi naložbeno politiko za upravljanje sredstev sklada za likvidacijo bank tako, da se zagotavlja njihova varnost, njihovo nizko tveganje in njihova visoka likvidnost.

(2) S sredstvi sklada za likvidacijo bank, ki pomenijo naložbo v družbi za prevzem sredstev, nastalo na podlagi tretjega odstavka 216.e člena tega zakona, upravlja Banka Slovenije z upoštevanjem ciljev ukrepov prisilne likvidacije ter standardov skrbnega gospodarjenja.

(3) Banka Slovenije ovrednoti sredstva sklada za likvidacijo bank po poštenu vrednosti ter mesečno obvešča banke o vrednosti sklada za likvidacijo bank ter vrednosti naložbe posamezne banke v skladu za likvidacijo bank. Banka Slovenije ob koncu poslovnega leta sestavi računovodske izkaze sklada za likvidacijo bank, ki jih revidira pooblaščen revizorka ali revizor.

216.d člen
(kritje stroškov upravljanja)

Stroški, povezani z revidiranjem računovodskih izkazov ter drugi stroški Banke Slovenije, povezani z upravljanjem sklada za likvidacijo bank, se krijejo iz sredstev sklada za likvidacijo bank. Stroški upravljanja, ki jih zaračuna Banka Slovenije, ne smejo presežati dejanskih stroškov upravljanja sklada za likvidacijo bank.

216.e člen
(uporaba sredstev)

(1) Sredstva sklada za likvidacijo bank se lahko uporabijo za financiranje izvajanja ukrepov prisilne likvidacije, ki jih izreče Banka Slovenije, če Banka Slovenije oceni, da je zagotovitev sredstev sklada za likvidacijo bank v zvezi z ukrepi prisilne likvidacije v posamezni banki nujna, da se uresničijo cilji prisilne likvidacije v skladu s tem zakonom.

(2) Sredstva sklada za likvidacijo bank se lahko, če so izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka, uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev;

2. plačilo nadomestila banki, kadar sklad za likvidacijo bank z uporabo instrumenta prodaje poslovanja kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice ali obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije banke;

3. posojila, garancije, jamstva ali druga zavarovanja, dana v zvezi z ukrepi prisilne likvidacije banke;

4. posojilo skladu za jamstvo vlog, ki je vzpostavljen na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge, za namene zagotavljanja potrebne likvidnosti za izplačilo zajamčenih vlog;

(3) Sredstva sklada za likvidacijo bank se ne smejo uporabiti za pokrivanje preteklih izgub banke v postopku prisilne likvidacije.

216.f člen
(uveljavljanje zahtevkov v postopku prisilne likvidacije)

V primeru uporabe sredstev na način iz 3. točke drugega odstavka prejšnjega člena, sklad za likvidacijo bank v razmerju do banke, ki je v postopku prisilne likvidacije, uveljavlja zahtevek za povračilo izplačanih zneskov.

216.g člen
(zagotavljanje sredstev)

(1) Sredstva sklada za likvidacijo bank zagotavljajo banke.

(2) Banke zagotovijo sredstva za delovanje sklada za likvidacijo bank z vplačilom ustanovnih denarnih sredstev in izrednim vplačilom denarnih sredstev.

216.h člen
(ciljna raven sredstev)

(1) Ciljna raven sredstev sklada za likvidacijo bank znaša 3 odstotke vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji pri čemer se sredstva v višini 1,3 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog zagotovijo z vplačanimi ustanovnimi denarnimi sredstvi v skladu s 216.i členom tega zakona. Za sredstva v višini 1,7 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog pa banke zagotavljajo likvidna sredstva kot zavarovanje za izredno vplačilo denarnih sredstev v skladu s 216.j in 216.k členom tega zakona.

(2) Za izračun ciljne ravni sredstev sklada za likvidacijo bank se kot vsota vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji upošteva podatek o stanju na dan 30. septembra 2014.

216.i člen
(vplačilo ustanovnih sredstev)

(1) Banke vplačajo denarna sredstva na podlagi zahteve Banke Slovenije, s katero določi višino sredstev, ki naj jih banka vplača.

(2) Banka Slovenije določi višino sredstev, ki jih v sklad za likvidacijo bank vplačajo vse banke tako, da vplačila vseh bank dosežejo skupno 1,3 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog. Če se premoženje sklada za likvidacijo bank zmanjša zaradi izplačila v skladu s prvo točko drugega odstavka 216.m člena tega zakona, ostale banke na podlagi zahteve Banke Slovenije sorazmerno zagotovijo sredstva v višini izplačanega zneska.

(3) Banka Slovenije pri določanju višine vplačil sredstev posamezne banke, upošteva delež, ki ga glede na obveznosti vseh bank, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge vseh bank, pomenijo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki na dan 30. septembra 2014.

(4) Banka Slovenije ne zahteva vplačila denarnih sredstev, če ugotovi, da banka zaradi vplačila ne bo zagotavljala ali v naslednjih šestih mesecih verjetno ne bo izpolnjevala zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali Uredbo (EU) št. 575/2013 in so oziroma bodo verjetno s tem podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev. V tem primeru Banka Slovenije od banke zahteva vplačilo denarnih sredstev, ko ugotovi, da so pri banki prenehali razlogi iz prejšnjega stavka. Banka Slovenije najmanj vsakih šest mesecev preverja, ali so pri banki še podani razlogi iz prvega stavka tega odstavka. Če banka preneha pred vplačilom denarnih sredstev, ostale banke na podlagi zahteve Banke Slovenije sorazmerno zagotovijo sredstva v višini zneska, ki bi ga morala vplačati banka, ki je prenehala pred vplačilom.

(5) Banka Slovenije v treh dneh od vplačil denarnih sredstev bank po prvem odstavku tega člena javno objavi seznam bank, ki so vplačala denarna sredstva in višino vplačanih denarnih sredstev po posameznih bankah, ter seznam bank, ki denarnih sredstev niso vplačala. Banka Slovenije v treh dneh od dneva izplačila javno objavi tudi seznam bank, ki so jim bila izplačana denarna sredstva na podlagi prve točke drugega odstavka 216.m člena tega zakona in višino teh izplačil po posamezni banki. Banka Slovenije v treh dneh od vplačil denarnih sredstev bank po prvem odstavku tega člena javno objavi tudi seznam bank, ki jim na podlagi prejšnjega odstavka ni bilo potrebno vplačati denarnih sredstev.

216.j člen

(izredno vplačilo denarnih sredstev)

(1) Če sredstva, ki jih banke v sklad za likvidacijo bank vplačajo na podlagi prejšnjega člena, ne zadoščajo za financiranje izvajanja ukrepov prisilne likvidacije, Banka Slovenije naloži bankam, da v sklad za likvidacijo bank vplačajo dodatna denarna sredstva v obsegu, ki je potreben za financiranje izvajanja teh ukrepov, vendar skupno največ v višini likvidnih sredstev, ki jih banke zagotavljajo na podlagi 216.k člena tega zakona.

(2) Delež posamezne banke pri vplačilu dodatnih sredstev v sklad za likvidacijo bank na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka se določi sorazmerno z deležem, ki ga predstavljajo likvidna sredstva te banke glede na likvidna sredstva pri vseh bankah.

(3) Posamezna banka zagotovi vplačilo dodatnih sredstev v sklad za likvidacijo bank največ v višini likvidnih sredstev, ki jih zagotavlja na podlagi 216.k. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije v treh dneh od naložitve bankam, da v skladu s prvim odstavkom tega člena vplačajo dodatna sredstva, javno objavi seznam teh bank in višino dodatno vplačanih sredstev po posameznih bankah.

(5) Banka Slovenije naloži banki vplačilo dodatnih sredstev iz tega člena z odločbo o plačilu dodatnih sredstev. Za postopek izdaje odločbe o vplačilu dodatnih sredstev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah, če ni v šestem odstavku tega člena določeno drugače.

(6) Banka Slovenije v odločbi o vplačilu dodatnih sredstev opredeli račun, na katerega banke plačajo dodatna sredstva. Banka dodatna sredstva vplača v osmih dneh od vročitve odločbe. Odločba o plačilu dodatnih sredstev je izvršljiva z dokončnostjo.

216.k člen

(zagotavljanje likvidnih sredstev)

(1) Banke morajo biti sposobne, da skladu za likvidacijo bank kadarkoli zagotovijo denarna sredstva v skupnem znesku, ki znaša 1,7 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah. Višina zneska denarnih sredstev, ki ga mora biti sposobna zagotoviti posamezna

banka, se določi v sorazmerju z deležem, ki ga glede na obveznosti vseh bank, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital bank po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge vseh bank, pomenijo obveznosti te banke, zmanjšane za podrejene obveznosti, ki se upoštevajo kot kapital te banke po 72. členu Uredbe EU št. 575/2013, in za zajamčene vloge pri tej banki.

(2) Banke za zagotavljanje sposobnosti izpolnitve obveznosti iz prejšnjega odstavka zagotavljajo likvidna sredstva v obliki varnih in likvidnih naložb najmanj v višini, določeni na podlagi prejšnjega odstavka.

(3) Likvidna sredstva iz prejšnjega odstavka se lahko uporabijo izključno za namene izrednega vplačila denarnih sredstev bank v sklad za likvidacijo bank na podlagi zahteve Banke Slovenije v skladu s prvim odstavkom 216.j člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije predpiše merila in pogoje za naložbe bank, ki se lahko upoštevajo kot likvidna sredstva za izpolnjevanje obveznosti iz tega člena, ter določi vsebino, roke in način poročanja bank glede izpolnjevanja te obveznosti.

216.l člen (dolžnosti nove banke)

(1) Ne glede na določbe 216.i člena tega zakona zahteva Banka Slovenije od banke, ki pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, po ustanovitvi sklada za likvidacijo bank, vplačilo denarnih sredstev najkasneje v treh mesecih po pridobitvi dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(2) Banka Slovenije določi višino denarnih sredstev, ki jih vplača banka, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev tako, da določi povprečno vrednost naložb bank v sklad za likvidacijo bank, ki jo prilagodi upoštevajoč predvideno stopnjo tveganosti poslovanja nove banke. Povprečna vrednost naložb bank v sklad za likvidacijo bank se določi na podlagi zadnjega revidiranega izkaza finančnega položaja banke.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek zahteva Banka Slovenije od banke, ki pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, po ustanovitvi sklada za likvidacijo bank, da banka zagotovi likvidna sredstva najkasneje v treh mesecih po pridobitvi dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije določi višino likvidnih sredstev, ki jih zagotavlja banka, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, tako, da določi povprečno višino likvidnih sredstev, ki jih zagotavljajo druge banke in jo prilagodi upoštevajoč predvideno stopnjo tveganosti poslovanja nove banke.

216.m člen

(značilnost vplačanih sredstev)

(1) Sredstva, ki jih banka vplača v sklad za likvidacijo bank, predstavljajo naložbo te banke.

(2) Naložba posamezne banke v sklad za likvidacijo bank ni prenosljiva in se izplača banki iz sklada: 1. če banka preneha ali se zoper banko začne postopek prisilnega prenehanja, ali

2. ob prenehanju delovanja sklada za likvidacijo bank, z likvidacijo njegovih naložb.

(3) Naložba v sklad za likvidacijo bank se v primerih iz prejšnjega odstavka izplača banki glede na sorazmerni delež sredstev, ki jih je banka vplačala v sklad za likvidacijo bank. V primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka se delež banke določi z upoštevanjem vrednosti sredstev sklada za likvidacijo bank, ki se določi na podlagi zadnjega razpoložljivega revidiranega izkaza finančnega položaja sklada za likvidacijo bank.

216.n člen
(čas delovanja)

Sklad za likvidacijo bank preneha z delovanjem 31. decembra 2028.«.

52. člen

Podpoglavji 3.2.7. in 3.2.8. postaneta 3.2.8. in 3.2.9.

53. člen

V 227. členu se v prvem odstavku za besedilom »zahtevke za« doda besedilo »vračilo kritja stroškov v zvezi z izplačilom kritja zajamčenih vlog in«.

V 1. točki se besedilo »15 delovnih dneh« nadomesti z besedilom »treh mesecih«.

V 2. točki se besedilo »osmih delovnih dneh« nadomesti z besedilom »treh mesecih«.

54. člen

V 230. členu se drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(2) Po poplačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
2. zajamčene vloge;
3. terjatve, katerih prvotna zapadlost je krajša od sedmih dni in katerih imetnik je:
 - institucija, ki ni del iste skupine, ali
 - plačilni ali poravnalni sistem oziroma upravljavec ali udeleženec tega sistema, če so terjatve posledica sodelovanja subjekta reševanja v plačilnem ali poravnalnem sistemu ter se za poravnavo v sistemu v skladu z zakonom, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, uporabljajo pravila o dokončnosti poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana;
4. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štete za upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;
5. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 4. točki tega odstavka;
6. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge, ali terjatve iz 3. točke tega odstavka, vključno z:
 - vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;
 - vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;
 - vlogami kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, vključno z naložbenimi podjetji zaprtega tipa;
 - vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;
 - vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;
 - vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;
7. nezavarovane terjatve, razen dolžniških instrumentov iz 8. točke tega odstavka;
8. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - njihova prvotna pogodbeno zapadlost je vsaj eno leto;
 - nimajo vgrajenih lastnosti izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrumenti;
 - v zadevni pogodbeni dokumentaciji oziroma v prospektu v zvezi z njihovo izdajo je izrecno navedeno, da se terjatve iz teh instrumentov v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za terjatvami iz 1. do 7. točke tega odstavka in pred podrejenimi terjatvami iz 9. točke tega odstavka;
9. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 8. točke tega odstavka;
10. terjatve iz naslova postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke.«.

Četrty odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(4) Podrejene terjatve iz 9. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. ali 3. točke tega odstavka;
2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke;
3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke.«.

V šestem odstavku se besedilo »8., 9. ali 10.« nadomesti z besedilom »7., 8. ali 9.«.

Sedmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(7) Kadar subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda instrumente z lastnostmi iz 7. ali 8. točke drugega odstavka tega člena in 1. točke četrtega odstavka tega člena, ali kadar izda instrumente, ki se štejejo za postavke kapitala, se v običajnem insolvenčnem postopku, ki velja za ta subjekt, ne glede na določbe drugih zakonov glede določanja prednostnega vrstnega reda pri poplačilu terjatev iz naslova teh instrumentov smiselno uporabljajo določbe tega člena.«.

Za sedmim odstavkom se dodata nova osmi in deveti odstavek, ki se glasita:

»(8) Če se posamezni instrument ali obveznost banke ali subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celotni instrument oziroma obveznost šteje za terjatev iz postavk kapitala.

(9) Terjatve upnikov v stečajnem postopku iz istega prednostnega vrstnega reda se poplačujejo sorazmerno ne glede na čas nastanka terjatve, tudi če je s pogodbo, ki velja za posamezni instrument oziroma terjatev, to drugače določeno.«.

55. člen

V 242. členu se v drugem odstavku pred besedo »uporabijo« doda beseda »smiselno«.

56. člen

V 250. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Banka Slovenije v roku iz prejšnjega stavka zagotovi tudi objavo obvestila iz prejšnjega stavka na spletni strani Evropskega bančnega organa.«.

57. člen

V 282. členu se v prvem odstavku za 15. točko doda nova 15.a točka, ki se glasi:

»15.a kot subjekt za likvidacijo, za katerega je Banka Slovenije določila vsebino in pogostost poročanja in javnih razkritij, te obveznosti ne izpolni (šesti odstavek 62. člena);«.

V 21. točki se beseda »Ne« nadomesti z besedo »ne«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

58. člen

(razveljavitev predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14, 91/15, 44/16 – ZRPPB in 27/17; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona sklad za reševanje bank, ustanovljen na podlagi ZOSRB, nadaljuje s poslovanjem kot sklad za likvidacijo bank iz 216. člena ZRPPB-1, ustanovna sredstva, ki so bila vplačana na podlagi ZOSRB pa se štejejo kot vplačila v sklad za likvidacijo bank iz prvega odstavka 216.i člena ZRPPB-1.

59. člen

(prilagoditev ciljne vrednosti)

Vrednost denarnih sredstev sklada za likvidacijo bank se na podlagi zahteve Banke Slovenije uskladi s ciljno vrednostjo iz 216.h člena ZRPPB-1 v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

60. člen
(smiselna uporaba za investicijska podjetja)

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal reševanje investicijskih podjetij, se prvo in drugo poglavje ZRPPB-1 smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, 230. člen ZRPPB-1 pa se smiselno uporablja v primeru običajnega insolvenčnega postopka, ki velja za investicijska podjetja, pri čemer opravlja naloge organa za reševanje investicijskih podjetij agencija, pristojna za finančne trge. Pri smiselni uporabi prvega in drugega poglavja ter 230. člena ZRPPB-1 se namesto pojma »banka« uporablja pojem »investicijsko podjetje«, in sklici na zakon, ki ureja bančništvo se smiselno razumejo kot sklici na zakon, ki ureja bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

61. člen
(izjema pri prodaji podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

Z dnem uveljavitve tega zakona se določbe 51. člena ZRPPB-1 uporabljajo za kvalificirane obveznosti, ki so nastale po 28. decembru 2020.

62. člen
(uskladitev z drugimi predpisi)

Določbe 20. in 21. člena tega zakona se v skladu z 9. členom Direktive 2022/2556/EU uporabljajo od 17. januarja 2025.

63. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Sprememba 1. člena Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 92/21 in 133/23; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB-1) se nanaša na ureditev financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank v podpoglavju 3.2.7, saj se zaradi prenehanja veljavnosti Zakona o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14, 91/15, 44/16-ZRPPB in 27/17; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB) z dnem 31. decembra 2024 financiranje instrumentov za prisilno likvidacijo bank uredi v predlaganem zakonu.

K 2. členu

Sprememba 2. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, saj se je predpis Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: EU), ki je naveden v tem členu, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil s popravkom, zato se navedba le-tega dopolni z zadnjo spremembo.

K 3. členu

Sprememba 3. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, saj se je predpis EU, ki je naveden v tem členu, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil, zato se navedba tega predpisa dopolni z zadnjo spremembo.

K 4. členu

Spremembi 23. in 30. točke 5. člena ZRPPB-1 sta redakcijske narave, saj so se predpisi EU, ki so navedeni v teh dveh točkah tega člena, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenili. Sprememba 25. točke se nanaša na uskladitev izrazov znotraj ZRPPB-1 in povečuje jasnost izraza »izredna likvidnostna pomoč«. Sprememba 35. točke je redakcijske narave zaradi preštevilčenja referenčnega odstavka. Z novo 58.a se zagotovi prenos prvega odstavka 1. člena Direktive (EU) 2024/1174 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. aprila 2024 o spremembi Direktive 2014/59/EU in Uredbe (EU) št. 806/2014 glede določenih vidikov minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2024/1174/EU), ki spreminja prvi odstavek 2. člena Direktive 2014/59/EU, kjer z novo 83. aa. točko pojasnjuje izraz »subjekt za likvidacijo«.

K 5. členu

Dopolnitev petega odstavka 7. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi natančnejše opredelitve določbe v zvezi z aktivnostjo Banke Slovenije glede izvršitve odločitve enotnega odbora za reševanje, pri čemer se določba dopolni tudi z referenco na 236. člen ZRPPB-1.

K 6. členu

Dopolnitev prvega odstavka 8. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi ureditve financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank v podpoglavju 3.2.7, saj se zaradi prenehanja veljavnosti ZOSRB z dnem 31.

decembra 2024 financiranje instrumentov za prisilno likvidacijo bank uredi v predlaganem zakonu. Nov četrti odstavek je potreben zaradi večje pravne varnosti v zvezi aktivnostjo Banke Slovenije.

K 7. členu

Sprememba tretjega odstavka 14. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi podaljšanja roka za izdajo računa za plačilo nadomestila s strani Banke Slovenije, saj je na dosedanji 31. marec težje pridobiti podatke kot na 30. junij, zato sprememba poveča in racionalizira operativnost pri izdajanju računov Banke Slovenije.

K 8. členu

Sprememba 15. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi večje uskladitve s 37. členom Direktive 2014/59/EU, ki daje možnost zahtevanja povrnitve stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za reševanje. Dodatno se črta besedilo, ki natančno predpisuje način plačila teh stroškov. S tem se zagotovi večja skladnost z Direktivo 2014/59/EU.

K 9. členu

Sprememba drugega odstavka 20. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, saj se je predpis EU, ki je naveden v tem členu, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil.

K 10. členu

Sprememba prvega odstavka 30. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi uskladitve z opredelitvijo rešljive banke, kot jo določa prvi odstavek 15. člena Direktive 2014/59/EU.

K 11. členu

Nadomestitev izraza »banka« s »subjektom reševanja« v 31. členu ZRPPB-1 je potrebna zaradi ustrežnejšega prenosa 1. člena Direktive 2014/59/EU, saj se s tem izrazom v skladu z 2. odstavkom 2. člena ZRPPB-1 zajamejo vsi subjekti, ki jih Direktiva 2014/59/EU zajema. Sprememba izraza na »maksimalni« v prvem odstavku je potrebna zaradi uskladitve izraza z zakonom, ki ureja bančništvo. Dopolnitev drugega odstavka 31. člena ZRPPB-1 pa je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa prvega odstavka 16a. člena Direktive 2014/59/EU.

K 12. členu

Nadomestitev izraza »banka« s »subjektom reševanja« v 32. členu ZRPPB-1 je tako kot pri obrazložitvi k 31. členu ZRPPB-1 potrebna zaradi ustrežnejšega prenosa 1. člena Direktive 2014/59/EU, saj se s

tem izrazom v skladu z drugim odstavkom 2. člena ZRPPB-1 zajamejo vsi subjekti, ki jih Direktiva 2014/59/EU zajema.

K 13. členu

Sprememba prvega odstavka 33. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi uskladitve z opredelitvijo rešljive skupine, kot jo določa prvi odstavek 16. člena Direktive 2014/59/EU. Dosedanja določba je neustrezna, saj zahteva, da se ob uporabi ukrepov za prisilno prenehanje zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij.

K 14. členu

Sprememba tretjega odstavka 34. člena je potrebna zaradi napačne reference na Uredbo 575/2013/EU, ki jo določa določba tretjega odstavka 17. člena Direktive 2014/59/EU.

K 15. členu

Dopolnitev 35. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa določbe 6a. odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU v smislu upoštevanja zadevnega obdobja za doseženo odločitev v skladu z Uredbo 1093/2010/EU.

K 16. členu

Dopolnitev tretjega odstavka 36. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa določbe 6a. odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi z ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine v postopku reševanja in ne na posamični podlagi podrejene družbe. Dopolnitev četrtega odstavka 36. člena ZRPPB-1 je prav tako potrebna zaradi pomanjkljivega prenosa določbe 6a. odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU v smislu upoštevanja zadevnega obdobja za doseženo odločitev v skladu z Uredbo 1093/2010/EU.

K 17. členu

Dopolnitev četrtega odstavka 37. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi pomanjkljivega prenosa določbe sedmega odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU v smislu upoštevanja zadevnega obdobja za doseženo odločitev v skladu z Uredbo 1093/2010/EU.

K 18. členu

Dopolnitev petega odstavka 39. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa šestega odstavka 10. člena Direktive 2014/59/EU, in sicer v zvezi z rokom, ki se navezuje na zakon, ki ureja bančništvo, in je določen za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu.

K 19. členu

Dopolnitev tretjega odstavka 40. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi prenosa določbe 5. člena Direktive 2022/2556/EU, ki spreminja sedmi odstavek 10. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi s prikazom kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij v načrtu reševanja in ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev digitalne operativne odpornosti in nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke.

K 20. členu

Sprememba 41. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi prenosa določbe 5. člena Direktive 2022/2556/EU, ki spreminja Oddelek B priloge Direktive 2014/59/EU v zvezi z digitalno operativno odpornostjo omrežnih in informacijskih sistemov, ki podpirajo kritične funkcije in glavna poslovna področja.

K 21. členu

Dopolnitev 3. točke prvega odstavka 43. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi nepopolnega prenosa prvega odstavka Direktive 2014/59/EU, v katerem se ukrepi za reševanje v načrtu reševanja skupine nanašajo tudi na subjekte iz točke d prvega odstavka prvega člena Direktive 2014/59/EU, in sicer: nadrejenih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in nadrejenih holdingov, ki imajo sedež v drugi državi članici. Nadrejeni holdingi pri tem zajemajo tako finančne, mešane poslovne kot mešane finančne holdinge.

Sprememba drugega odstavka je potrebna zaradi ustrežnejšega prenosa določbe drugega odstavka 12. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi z načrti reševanja skupine.

K 22. členu

Nov peti odstavek 44. člena ZRPPB-1 v zvezi s povzetkom pomembnih vsebin načrta reševanja, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje EU nadrejeni družbi, je potreben zaradi zagotovitve pravne podlage.

K 23. členu

Nov četrti odstavek 48. člena ZRPPB-1 v zvezi s povzetkom pomembnih vsebin poenostavljenega načrta reševanja, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje za posamezno banko pošlje banki, je potreben zaradi uskladitve z operativnimi postopki Banke Slovenije in zagotovitve pravne podlage. Druge spremembe v tem členu so redakcijske narave.

K 24. členu

Nov 49.a člen ZRPPB-1 je potreben zaradi odprave pomanjkljivega prenosa 45a. člena Direktive 2014/59/EU, ki se nanaša na izjeme od minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer v zvezi s hipotekarnimi kreditnimi institucijami, ki se financirajo s kritimi obveznicami.

K 25. členu

Sprememba 50. člena ZRPPB-1 je redakcije narave zaradi preštevilčenja odstavkov.

K 26. členu

Dopolnitev 52. člena ZRPPB-1 s spremembo tretjega odstavka in novimi četrtem do sedmim odstavkom tega člena se nanaša na prenos določb drugega odstavka 1. člena Direktive 2024/1174/EU, ki z novim 45c. členom spreminja Direktivo 2014/59/EU, ki subjekte za likvidacijo izloča iz minimalne zahteve glede kvalificiranih obveznosti in določa pogoje, ko pa se le-ta lahko zahteva.

K 27. členu

Sprememba šestega odstavka 55. člena ZRPPB-1, ki besedo »varovalnega« nadomesti z besedo »proticikličnega« kapitalskega blažilnika je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa tretjega odstavka 45c. člena Direktive 2014/59/EU, ki se sklicuje na a. točko šestega odstavka 128. člena Direktive 2013/36/EU. S tem je določba usklajena tudi z zakonom, ki ureja bančništvo.

K 28. členu

Dopolnitev 58. člena ZRPPB-1 z novim četrtem odstavkom je potrebna zaradi prenosa določb tretjega odstavka 1. člena Direktive 2024/1174/EU, ki dopolnjuje prvi odstavek 45f. člena Direktive 2014/59/EU z vidika možnosti, da se minimalna zahteva glede kvalificiranih obveznosti pri vmesnem subjektu ob določenih pogojih določi na konsolidirani podlagi. Nova osmi in deveti odstavek 58. člena ZRPPB-1 prav tako prenašata tretji odstavek 1. člena Direktive 2024/1174/EU, ki dopolnjuje 45f. člen Direktive 2014/59/EU z novim 2a. odstavkom, in sicer določata obveznosti, ki se vključijo v minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

K 29. členu

Dopolnitev tretjega odstavka 59. člena ZRPPB-1 se je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa petega odstavka 45f. člena, s čimer se povečuje pravna varnost podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja.

K 30. členu

Sprememba tretjega odstavka 61. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave. Dopolnitev sedmega odstavka, nov osmi odstavek in dopolnitev enajstega odstavka tega člena so potrebne zaradi pomanjkljivega prenosa četrtega in petega odstavka 45h. člena Direktive 2014/59/EU, in sicer v zvezi s postopkom za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti in predložitvijo zadeve na Evropski bančni organ. Ostale spremembe so redakcijske narave.

K 31. členu

Spremembe prvega, drugega in petega odstavka 62. člena ZRPPB-1 so redakcijske narave. Sprememba šestega odstavka tega člena je potrebna zaradi prenosa določbe četrtega odstavka 1. člena Direktive 2024/1174/EU, ki spreminja 45i. člen Direktive 2015/59/EU v zvezi z zahtevami glede poročanja in javnih razkritij subjektov za likvidacijo. Sprememba osmega odstavka tega člena je potrebna zaradi prenosa določbe petega odstavka 1. člena Direktive 2024/1174/EU, ki spreminja 45j. člen Direktive 2015/59/EU.

K 32. členu

Dopolnitev prvega odstavka 64. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi ustrežnejšega prenosa določbe tretjega odstavka 45m. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi z obdobjem, v katerem se pod določenimi pogoji minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ne uporabljajo, s čimer se poveča jasnost določbe.

K 33. členu

Sprememba naslova je potrebna 74. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi večje jasnosti. Sprememba prvega in drugega odstavka je potrebna zaradi ustrežnejšega prenosa petega odstavka 32. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi s postopki prisilnega prenehanja subjektov reševanja, v primeru, da ukrep za reševanje ne bi bil v javnem interesu.

K 34. členu

Dopolnitev prvega odstavka 88. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa določbe osmega odstavka 33a. člena Direktive 2014/59/EU, ki se nanaša na objavo o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti na spletni strani Evropskega bančnega organa.

K 35. členu

Nov 96.a člen ZRPPB-1, ki se nanaša na vpliv uveljavitve mirovanja obveznosti v postopku reševanja na postopke izvršbe ali zavarovanja, je potreben zaradi zagotovitve večje pravne varnosti in usklajenosti s postopkom v 182. členu ZRPPB-1, v skladu s katerim se prekinejo postopki izvršbe in zavarovanja ob začetku prisilne likvidacije.

K 36. členu

Sprememba drugega odstavka 97. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi preštevilčenja referenčnega odstavka.

K 37. členu

Sprememba petega odstavka 101. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi preštevilčenja referenčnih odstavkov.

K 38. členu

Spremembi četrtega in sedmega odstavka 104. člena ZRPPB-1 sta potrebni zaradi odprave pomanjkljivega prenosa določbe drugega odstavka 55. člena Direktive 2014/59/EU, in sicer v zvezi z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznavanje reševanja s sredstvi upnikov in obveznostmi, ki ne vključujejo te pogodbene določbe.

K 39. členu

Sprememba 113. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi preštevilčenja.

K 40. členu

Sprememba drugega odstavka 116. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi slovnične napake.

K 41. členu

Nov drugi odstavek 119. člena ZRPPB-1 je potreben zaradi pravne varnosti prevzemnika ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, ki mora v okviru instrumenta prodaje poslovanja pridobiti tudi soglasje organa, pristojnega za varstvo konkurence, o skladnosti koncentracije s pravili konkurence v skladu z zakonom, ki ureja varstvo konkurence. Ostale spremembe v tem členu so redakcijske narave.

K 42. členu

Sprememba petega odstavka 120. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, saj se je predpis EU, ki je naveden v tem členu, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil, zato se navedba le-tega dopolni z zadnjo spremembo.

K 43. členu

Sprememba tretjega odstavka 128. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi slovnične napake.

K 44. členu

Sprememba prvega odstavka 130. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi slovnične napake.

K 45. členu

Sprememba četrtega odstavka 149. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi uskladitve z dikcijo 1. točke drugega odstavka 86. člena ZRPPB-1 glede mirovanja posameznih obveznosti do določenih nasprotnih strank.

K 46. členu

Dopolnitev četrtega odstavka 152. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa drugega odstavka 71a. člena Direktive 2014/59/EU, in sicer z razširitvijo določbe tudi na družbe v tretjih državah, ki bi bila investicijska podjetja, če bi bil njihov sedež v Republiki Sloveniji.

K 47. členu

Sprememba tretjega odstavka 157. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave, saj se je predpis EU, ki je naveden v tem členu, po uveljavitvi ZRPPB-1 spremenil, zato se navedba le-tega dopolni z zadnjo spremembo.

K 48. členu

Sprememba tretjega odstavka 165. člena ZRPPB-1 je redakcijske narave zaradi preštevilčenja referenčnih odstavkov.

K 49. členu

Sprememba četrtega odstavka 206. člena, s katero se črta naveden pogoj v zvezi s plačilom denarnega nadomestila pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja, je potrebna zaradi večje jasnosti in pravne varnosti.

K 50. členu

Sprememba 3. odstavka 212. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi ureditve financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank v podpoglavju 3.2.7.

K 51. členu

Sprememba 216. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi ureditve financiranja instrumentov za prisilno likvidacijo bank v novem podpoglavju 3.2.7, saj se zaradi prenehanja veljavnosti ZOSRB z dnem 31. decembra 2024 financiranje instrumentov za prisilno likvidacijo bank uredi v predlaganem zakonu. Predlagani 216. člen ureja vzpostavitev sklada, njegovo vodenje, sredstva in poplačilo obveznosti sklada. Novi 216.a do 216.n člen predstavljajo v večji meri prenos določb ZOSRB, in sicer skladu za likvidacijo bank zagotavljajo pravno varnost, urejajo način upravljanja premoženja sklada za likvidacijo bank s strani Banke Slovenije, urejajo naložbeno politiko sklada, kritje stroškov upravljanja, uporabo sredstev sklada, uveljavljanje zahtevkov v postopku prisilne likvidacije, financiranje sklada in novo ciljno raven sredstev, to je 3 odstotke namesto dosedanjih 2,3 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji po stanju na dan 30. septembra 2014. Členi urejajo tudi vplačilo ustanovnih sredstev, pri čemer pa se v sklad prenesejo ustanovni zneski dosedanjega sklada, ki ga ureja ZOSRB, kar je določeno v prehodnih določbah, in sicer v drugem odstavku 63. člena, izredno vplačilo denarnih sredstev, zagotavljanje likvidnih sredstev, ki jih morajo biti sposobne zagotoviti banke za dosego 1,7 odstotka vsote vseh zajamčenih vlog pri vseh bankah, dolžnosti nove banke in obravnavanje vplačanih sredstev bank, ki banki predstavljajo naložbo. Čas delovanja sklada je omejen do 31. decembra 2028.

K 52. členu

Sprememba je redakcijske narave, saj se nanaša na preštevilčenje podpoglavij.

K 53. členu

Sprememba prvega odstavka 227. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi uskladitve s predlaganimi spremembami 27. člena Zakona, ki ureja jamstvo za vloge v zvezi s kritjem stroškov povezanih z izplačilom zajamčenih vlog.

K 54. členu

Dopolnitev 1. točke drugega odstavka 230. člena ZRPPB-1 z referenco na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, je potrebna zaradi večje jasnosti in pravne varnosti. Sprememba dosedanje 7. in 8. točke drugega odstavka 230. člena ZRPPB-1 je potrebna, saj so obveznosti banke v slovenski zakonodaji glede na Direktivo 2014/59/EU precej bolj razdrobljene na posamezne razrede, kar sicer ni v nasprotju z direktivo, vendar se zaradi večje jasnosti in v izogib morebitnemu tveganju tako pri Banki Slovenije kot pri bankah predlaga manjšo poenostavitev pri določanju razreda za posamezni izdan instrument. Spremembe dosedanje 11. točke drugega odstavka 230. člena ZRPPB-1, ki postane 10. točka, in spremembi četrtega in sedmega odstavka tega člena so potrebne zaradi pomanjkljivega prenosa določbe sedmega odstavka 48. člena Direktive 2014/59/EU. Nova osmi in deveti odstavek sta potrebna zaradi večje pravne varnosti pri poplačilu

terjatev upnikov v stečajnem postopku. Ostale spremembe 230. člena ZRPPB-1 so redakcijske narave zaradi preštevilčenja.

K 55. členu

Dopolnitev drugega odstavka 242. člena ZRPPB-1 v zvezi s postopkom z izdajo odločbe Banke Slovenije je redakcijske narave.

K 56. členu

Sprememba prvega odstavka 250. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi odprave pomanjkljivega prenosa četrtega odstavka 83. člena Direktive 2014/59/EU v zvezi obveščanjem Banke Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije preko Evropskega bančnega organa.

K 57. členu

Nova kazenska določba v prvem odstavku 282. člena ZRPPB-1 je potrebna zaradi novega 15.a člena, ki se nanaša na obveznosti poročanja in javnih razkritij subjekta za likvidacijo. Sprememba v 21. točki je redakcijske narave.

K 58. členu

Prehodna določba ZRPPB-1B je potrebna zaradi razveljavitve ZOSRB in ureditve nadaljevanja sklada kot sklada za likvidacijo bank, pri čemer se ustanovna sredstva, ki so bila vplačana na podlagi ZOSRB, štejejo kot vplačila v sklad za likvidacijo bank iz prvega odstavka 216.i člena ZRPPB-1.

K 59. členu

S prehodno določbo ZRPPB-1B se uredi prilagoditev ciljnih vrednosti sklada za likvidacijo bank, ki je omejena na 6 mesecev od uveljavitve novele ZRPPB-1B.

K 60. členu

S prehodno določbo ZRPPB-1B se uredi novelirana prehodna določba 293. člena ZRPPB-1, ki je potrebna zaradi ugotovljenega pomanjkljivega prenosa določb sedmega odstavka 48. člena in drugega odstavka 108. člena Direktive 2014/59/EU, ki zajemata tudi investicijska podjetja.

K 61. členu

Prehodna določba ZRPPB-1B je potrebna zaradi ugotovljenega pomanjkljivega prenosa določbe sedmega odstavka 44a. člena Direktive 2014/59/EU, ki se nanaša na izjeme, ki veljajo pri prodaji podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam.

K 62. členu

Prehodna določba ZRPPB-1B je potrebna zaradi uskladitve z začetkom veljavnosti sprememb v 20. in 21. členu tega zakona, ki se nanašajo na določbe Direktive 2022/2556/EU, ki spreminjajo Direktivo 2014/59/EU v zvezi z digitalno odpornostjo. Začetek uporabe določb prenesenih v nacionalne predpise, ki ga Direktiva 2022/2556/EU določa, je 17. januar 2025.

K 63. členu

Določba ureja veljavnost predlaganega zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
2. načrtovanje reševanja bank;
3. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
4. postopke prisilnega prenehanja banke.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU), ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/15 in 15/15 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o prenosu).

(3) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana, ki je ustanovljena kot pooblaščenca specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka na podlagi zakona, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko.

2. člen (področje uporabe zakona)

(1) Postopki in ukrepi za reševanje se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. bank;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe kreditne institucije ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) št. 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalno sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2022, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);
3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;

4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
5. EU podružnic v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar ta zakon uporablja izraz »subjekt reševanja«, se ta izraz uporablja kot skupni izraz za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

3. člen **(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)**

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/24/ES) in
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2022/2036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. oktobra 2022 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 in Direktive 2014/59/EU v zvezi z bonitetno obravnavo globalno sistemsko pomembnih institucij s strategijo reševanja z več vstopnimi točkami in metodami za posredni vpis instrumentov, primernih za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (UL L št. 275 z dne 25. 10. 2022, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 92 z dne 30. 3. 2023, str. 32), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU.

5. člen **(drugi izrazi)**

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;
3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2099 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja

CNS, in zahtevami za priznanje CNS iz tretjih držav (UL L št. 322 z dne 12. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU);

4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;
5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;
6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici dela prosti dnevi;
7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:
 - da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbeni stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;
 - o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;
 - o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;
 - da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje te točke konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;
8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;
9. »dogovor o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastninsko pravico ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi Uredbe 806/2014/EU;
11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;
14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ter družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;
15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki pomenijo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;
16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemsko tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, str. 1), ter v Republiki

Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;

17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;
18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena Uredbe 575/2013/EU;
20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU;
21. »navadni lastniški temeljni kapital« je navadni lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom Uredbe 575/2013/EU;
22. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena Uredbe 575/2013/EU;
23. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 22. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 20 z dne 24. 1. 2020, str. 26), in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 750.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v prvem odstavku 20. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19);
24. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
25. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev denarja centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v povečanje količine denarja centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;
26. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena Uredbe 648/2012/EU;
27. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;
28. »kapital« je kapital banke, kot je opredeljen v 118. točki 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
29. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
30. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, razen subjektov iz petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 212 z dne 3. 7. 2020, str. 20)), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
31. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi in bi, če bi imel sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjeval pogoje za opredelitev kot banka;
32. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter bi se v primeru neizpolnitve

- izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;
33. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
 34. »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije« so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala subjekta reševanja ter niso izključeni s področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 101. člena tega zakona;
 35. »kvalificirane obveznosti« so:
 - obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 50. člena ali petega odstavka 58. člena tega zakona, in
 - instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU;
 36. »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
 37. »lastniški instrumenti« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
 38. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;
 39. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
 40. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v podtočki (a) 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
 41. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;
 42. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z notranjo zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporabljajo za subjekte v skladu z notranjim pravom, pri čemer so ti postopki lahko specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:
 - postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;
 - postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
 43. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in 109. členom PDEU, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrnim odstavkom 108. člena ali 109. členom PDEU;
 44. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in Uredbi 806/2014/EU, vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z

- Uredbo 806/2014/EU, ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;
45. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;
 46. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;
 47. »organizirani trg« je organizirani trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 48. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe, pri čemer za uporabo tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge alineje 59. točke tega člena vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
 49. »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;
 50. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;
 51. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasne prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;
 52. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
 53. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;
 54. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;
 55. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemske pomembne;
 56. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;
 57. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;
 58. »subjekt v postopku reševanja« pomeni:
 - pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali
 - banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 40. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;
 59. »skupina v postopku reševanja« pomeni:
 - subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali

- kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;
60. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvom, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na predmetu zavarovanja.

7. člen

(pristojnosti v postopku reševanja in organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka vzpostavi notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom nad bankami na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 575/2013/EU. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovita ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, in odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor nad bankami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije zagotovi, da organizacijske enote, ki opravljajo naloge in pooblastila v zvezi z nadzorom in reševanjem, ter osebe, ki izvajajo posamezne naloge v teh enotah, sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije sprejme in na svoji spletni strani objavi podrobnejša notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

(5) Če je v skladu z Uredbo 806/2014/EU za izvajanje posameznih nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem subjektov iz prvega odstavka 2. člena tega zakona pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije kot organ za reševanje izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona, kadar je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje v skladu z 29. členom Uredbe 806/2014/EU.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih enotni odbor za reševanje izda v skladu z 31. členom Uredbe 806/2014/EU.

(7) Če je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1024/2013/EU) za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

8. člen **(pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke)**

(1) Banka Slovenije je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v tem zakonu.

(2) Pristojnost iz prejšnjega odstavka vključuje tudi ukrepe, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Zoper banko ni mogoče začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

14. člen **(letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)**

(1) Banke in EU podružnice, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, plačujejo Banki Slovenije letno nadomestilo v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja, ki jih opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke in EU podružnice v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo stroški, ki nastanejo v zvezi s pripravo ter izvajanjem ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje v zvezi s posameznim subjektom reševanja.

(3) Banke in EU podružnice plačajo letno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, izračunano na podlagi prejšnjega odstavka, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za:

1. opredelitev dejanskih stroškov, ki se upoštevajo pri določanju nadomestila iz prvega odstavka tega člena;
2. določanje sorazmernega dela letnega nadomestila, ki ga plača posamezna banka ali EU podružnica v skladu s prejšnjim odstavkom.

15. člen **(povračilo stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)**

(1) Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za reševanje v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. vrednotenja sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki ga opravi neodvisni strokovnjak;

2. najema drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri načrtovanju in izvedbi ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebno znanje in izkušnje;
3. nadomestila za delo izrednega upravitelja, kadar je imenovan, oziroma likvidacijskega upravitelja;
4. izvrševanja instrumentov in pooblastil za reševanje in prisilno prenehanje banke.

(3) Banka Slovenije odloči o povračilu stroškov s sklepom praviloma takoj, ko je znana višina stroškov. Subjekt reševanja plača stroške v 15 dneh. Banka Slovenije lahko na predlog subjekta reševanja dovoli, da se stroški plačajo v največ šestih obrokih v obdobju enega leta od odmere.

(4) Če subjekt reševanja ne plača odmerjenih stroškov v roku iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije plačilo stroškov izterja od subjekta reševanja:

1. v obliki odbitka od morebitnega nadomestila, ki ga kupec oziroma prevzemnik plača banki v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov,
2. iz sredstev banke v postopku reševanja, in sicer kot prednostni upnik, ali
3. iz sredstev premostitvene banke ali upravljavca sredstev, in sicer kot prednostni upnik v postopku prenehanja premostitvene banke oziroma upravljavca sredstev.

20. člen **(pošiljanje zaupnih informacij)**

(1) Dolžnost varovanja zaupnih informacij ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij med Banko Slovenije in subjekti iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, ki sodelujejo pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije:

1. organom za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje;
2. pristojnim organom, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge in pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ter organom, pristojnim za bonitetni nadzor nad subjekti finančnega sektorja in finančnimi trgi;
3. ministrstvu države članice, ki je odgovorno za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na državni ravni, kadar v skladu z zakonodajo zadevne države članice izvajajo naloge pri reševanju;
4. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi, kot jih imajo monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili ter delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov ter z zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
5. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge in odškodninske sheme za investitorje, in sicer informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v okviru reševanja;
6. sodnim ali upravnim organom, v državi članici odgovornim za običajne insolvenčne postopke;
7. organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil;
8. organom, pristojnim za nadzor nad plačilnimi sistemi;

9. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
10. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1094/2010/EU), ter Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU.

(3) Banka Slovenije poleg primerov iz prejšnjega odstavka razkrije zaupne informacije tudi v naslednjih primerih:

1. na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije po predpisih, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. na podlagi zahteve sodišča:
 - v okviru postopkov sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem na podlagi tega zakona – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v postopku sodnega varstva;
 - v postopku stečaja banke – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v stečajnem postopku in s tem postopkom povezanih pravnih postopkih;
 - v sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije;
 - v katerem koli drugem sodnem postopku, če te informacije potrebuje za odločitev v postopku, ki ga vodi;
3. na podlagi zahteve parlamentarne preiskovalne komisije ali računskega sodišča, kadar v skladu z zakonom izvajata nadzor glede ravnanj in postopkov v zvezi z reševanjem.

(4) Subjekti iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter osebe, ki so te informacije prejele v zvezi z izvajanjem svojih nalog pri subjektu, ki je informacije prejel, prejetih zaupnih informacij ne smejo razkriti tretjim osebam. Prejšnji stavek se ne uporablja, kadar je objava zaupnih informacij potrebna, da se obrazloži sodna odločba.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije tudi organom iz tretjih držav, ki v tretji državi opravljajo naloge in pristojnosti organa za reševanje ali subjekta iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. če se za navedeni organ v tej državi uporabljajo pravila o dolžnosti varovanja zaupnih informacij, primerljiva z vsebino, določeno v 18. in 19. členu tega zakona,
2. če so zadevne informacije potrebne za to, da organ za reševanje v tretji državi v okviru notranjega prava lahko opravlja svoje funkcije reševanja, primerljive s tistimi, ki jih na podlagi tega zakona izvaja Banka Slovenije, in
3. če je pošiljanje zaupnih informacij, ki vključujejo osebne podatke, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo pridobljene informacije uporabiti samo za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu s predpisi.

(7) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko organu za reševanje v tretji državi pošljeta zaupne informacije, ki sta jih pridobila od organa za reševanje iz druge države članice, le pod pogojem, da:

1. organ države članice dovoli pošiljanje pridobljenih informacij organu za reševanje v tretji državi in
2. se zadevne informacije pošljejo le za namene, ki jih navaja organ države članice.

(8) Organi in osebe, ki so v skladu s tem členom upravičeni do zaupnih informacij, so ob kršitvi dolžnosti varovanja zaupnosti teh informacij in njihovi uporabi v nasprotju s šestim odstavkom tega člena odgovorni za neposredno škodo, ki je posledica neupravičenega razkritja ali uporabe zaupnih informacij.

(9) Za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ, ki odloča v postopku v zvezi z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, upošteva pri odločanju tudi določbe tega zakona, ki glede na področno zakonodajo urejajo posamezno vprašanje, ki ni urejeno v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

30. člen (ocena rešljivosti banke)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, v kakšnem obsegu je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke, da se zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije ali druge države članice ali Evropske unije kot celote. Banka velja za rešljivo, če je z uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke mogoče uresničiti cilje iz prvega odstavka 27. člena tega zakona. Pri pripravi ocene rešljivosti Banka Slovenije upošteva regulativne tehnične standarde iz 1. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona in oddelek C priloge Direktive 2014/59/EU.

(2) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prejšnjega odstavka upošteva tudi morebiten vpliv navedenih ukrepov v razmerah širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema.

(3) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prvega odstavka tega člena ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi izključno za vsakokratno pripravo ali posodobitev načrta reševanja banke iz 39. člena tega zakona. Banka Slovenije se v ta namen predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke, če je to pomembno za to podružnico.

(5) Če načrt reševanja banke vključuje možnost uporabe instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali

konverzije, Banka Slovenije preveri, ali ima banka ustrezne instrumente navadnega lastniškega kapitala in odobreni osnovni kapital v ustrezni višini in številu, da se lahko izvede ukrep konverzije.

(6) Banka velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti ugotovi, da obstajajo pravne ali dejanske ovire v zvezi z banko, ki onemogočajo ali znatno otežujejo uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke na način, da se uresničijo cilji iz prvega odstavka 27. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: bistvene ovire za rešljivost). Če Banka Slovenije ugotovi, da banka velja za nerešljivo, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke v skladu s prvim odstavkom 39. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

(7) Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

31. člen (prepoved izplačil)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena banki prepove izplačila, ki presegajo največji možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunan v skladu z 32. členom tega zakona, ki jih banka izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko banka ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali
3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije banki prepove izplačila iz prejšnjega odstavka, če je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom in izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali bo banki prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena, in pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost banke;
2. razvoj finančnega položaja banke in verjetnost, da bi banka v bližnji prihodnosti izpolnila pogoj iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona;
3. možnost, da bo banka lahko v razumnem roku zagotovila izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;
4. ali je nezmožnost banke, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72.b ali 72.c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 50. in 58. člena tega zakona, omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu;
5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja banke in njeno rešljivost, najprimernejše in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja te banke.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri banki izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije banki prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri banki devet mesecev zatem, ko je obvestila Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;
2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti banke ali višjih stroškov zanjo, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar banka na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;
3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;
4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka banka ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku, ali
5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka glede uporabe izjeme ponovi najmanj enkrat na mesec.

32. člen (izračun zneska M-MDA)

(1) Znesek M-MDA se izračuna tako, da se vsota postavk iz drugega odstavka tega člena pomnoži s faktorjem, določenim v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Znesek M-MDA se zmanjša za morebitni znesek izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) V vsoti postavk, ki se pomnoži v skladu s prejšnjim odstavkom, so zajete naslednje postavke:

1. morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička, in
2. morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička.

(3) Če navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja banka in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala ali kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s tem zakonom, ki se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, spada v:

- prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;
- drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;
- tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;
- četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

(4) Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

- spodnja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x (Q_n – 1);
- zgornja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x Q_n,

pri čemer je »Q_n« zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

33. člen **(ocena rešljivosti za skupino)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s subjekti v postopku reševanja mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje tako, da se:

1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice za finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(3) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu z 42. do 46. členom tega zakona ter izključno zaradi vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi iz prvega odstavka tega člena poleg ocene rešljivosti celotne skupine v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja po postopku, določenem v 45. in 46. členu tega zakona.

(4) Skupina velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost. Če Banka Slovenije ugotovi, da skupina velja za nerešljivo, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine v skladu s prvim odstavkom 42. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu z 31. in 35. členom tega zakona.

(5) Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

34. člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz 30. ali 33. člena tega zakona ugotovi bistvene ovire za rešljivost banke ali skupine, o tem nemudoma obvesti banko oziroma subjekt v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka oziroma subjekt v skupini pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka oziroma subjekt v skupini v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi bistvenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovni okvir za njihovo izvajanje, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost banke ali skupine, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica:

1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dejstva, da banka ne izpolnjuje zahtev iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom.

(4) Banka Slovenije oceni, ali predlagani ukrepi iz drugega in tretjega odstavka tega člena učinkovito obravnavajo ali odpravljajo ugotovljene bistvene ovire za rešljivost. Banka Slovenije lahko za odpravo ali zmanjšanje bistvenih ovir za rešljivost banke oziroma skupine uporabi pristojnosti in ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma predlaga Evropski centralni banki, da uporabi pristojnosti in sprejme ukrepe v zvezi z banko v skladu s pooblastili na podlagi Uredbe 1024/2013/EU. Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti bistvenih ovir za rešljivost banke oziroma skupine, banki z odredbo odredi, da v določenem roku izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, in sicer zahteva, da:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;
2. banka omeji svojo največjo dopustno izpostavljenost na posamični ali konsolidirani podlagi iz naslova kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument pri reševanju s sredstvi upnikov, razen obveznosti, katerih imetniki so subjekti, ki so del iste skupine;
3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za reševanje;
4. banka odproda določeno premoženje;
5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
8. banka oziroma subjekt v skupini ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;
9. subjekt reševanja predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, izraženih kot:

- odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013, ter kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in
 - odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU;
10. subjekt reševanja izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom;
 11. subjekt reševanja izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, zlasti s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov v skladu s predpisi, ki urejajo ta instrument oziroma obveznost, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;
 12. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona za zagotavljanje stalnega izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, spremeni profil zapadlosti:
 - kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in
 - kvalificiranih obveznosti;
 13. če je banka ali subjekt v skupini podrejen mešanemu poslovnemu holdingu, mešani poslovni holding ustanovi ločeni finančni holding, ki obvladuje banko ali subjekt v skupini, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke oziroma skupine in prepreči negativni vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
 14. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih bistvenih ovir za rešljivost ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
2. pojasni, kako se bo z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovilo zmanjšanje ali odprava bistvenih ovir za rešljivost, in
3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju bistvenih ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo za alternativne ukrepe iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na posamezno banko ali subjekt v skupini na notranji trg za finančne storitve in finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 137. člena tega zakona.

35. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost iz prejšnjega člena za vse subjekte v postopku reševanja in njihove podrejene družbe, ki so subjekti iz prvega odstavka 2. člena tega zakona in so del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino ter v povezavi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model skupine.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice. Kadar je bistvena ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij obvesti o svoji oceni EU nadrejeno družbo.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi bistvenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine. Kadar so bistvene ovire za rešljivost, ugotovljene v poročilu, posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, EU nadrejena družba v dveh tednih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije kot organu za reševanje na ravni skupine predlaga možne ukrepe, ki jih bo izvedla v določenem časovnem okviru, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost, in s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje:

- zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU,
- kadar je to ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom ni predlagala ustreznih ukrepov.

(6) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi

stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma v enem mesecu po poteku roka za njihovo predložitev, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predložila stališč ali ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. ugotovitve bistvenih ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrnim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, ki jih za njihovo obravnavo in odpravo zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Skupna odločitev v zvezi z bistvenimi ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, v zvezi s subjektom v skupini se sprejme v dveh tednih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic ter kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o ustreznih ukrepih iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena in odločitev Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, ko skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s točko (c) 31. člena Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, če kateri koli organ, pristojen za reševanje subjekta v skupini, do izteka roka za sprejetje skupne odločitve iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev na podlagi šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim oziroma sedmim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.

36. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za reševanje podrejenih subjektov v postopku reševanja oziroma za družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine in sprejme skupno odločitev o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine v skladu s prejšnjim členom.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve oziroma do sprejetja skupne

odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka prejšnjega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja ter stališč in pridržkov organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, sama odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s četrtem odstavkom 34. člena tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži in jo sporoči subjektu v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je pristojni organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje odločitve iz šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

37. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo ali pomembno podružnico v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, prizadeva, da sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja ob upoštevanju 35. in 36. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka 35. člena tega zakona in organ za reševanje na ravni skupine oziroma organ, pristojen za reševanje na ravni subjekta, v postopku reševanja sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku 35. člena tega zakona oziroma tretjem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi. Banka Slovenije odločitev obrazloži

ter jo sporoči podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja ter organu za reševanje tega subjekta in organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je kateri koli organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje skupne odločitve ob upoštevanju šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

39. člen (izdelava načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdela načrt reševanja, v katerem z upoštevanjem ocene iz 30. člena tega zakona določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala.

(2) V zvezi z izdelavo načrta reševanja se Banka Slovenije posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice.

(3) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od subjekta reševanja zahteva, da vzpostavi, vodi in ji predloži podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah. Banka Slovenije lahko zahteva vodenje evidenc s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ter določi vsebino in način vodenja ter rok, v katerem ji morajo biti banke in subjekti, na katere se nanaša zahteva iz prvega stavka, sposobni predložiti zadevne evidence.

(5) Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi, če se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 40. člena tega zakona upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala.

(6) Banka Slovenije pristojnim organom v državah, kjer je ustanovljena pomembna podružnica banke, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

40. člen (vsebina načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije, vključno s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi splošne finančne nestabilnosti ali drugih podobnih negativnih dogodkov na ravni celotnega finančnega sistema, in s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi banki lastnih dejavnikov.

(2) V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju, ugotovljene na podlagi ocene rešljivosti banke iz 30. člena tega zakona, in ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v 34. členu tega zakona.

(3) Načrt reševanja določa možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter vsebuje najmanj naslednje elemente, skupaj s kvantitativnimi podatki, kadar je to mogoče:

1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;
2. povzetek bistvenih sprememb v zvezi z banko, ki so nastopile po izdelavi oziroma zadnji posodobitvi načrta reševanja;
3. prikaz, kako je mogoče kritične funkcije in glavne poslovne dejavnosti v potrebnem obsegu pravno in ekonomsko ločiti od drugih funkcij, da bi se ob propadu banke zagotovilo njihovo nadaljevanje;
4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega od bistvenih sestavin načrta reševanja;
5. podroben opis ocene rešljivosti v skladu s 30. členom tega zakona;
6. opis morebitnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v skladu s 34. členom tega zakona;
7. opis postopkov za določitev vrednosti ter možnosti prodaje kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev banke;
8. podroben opis ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so informacije, ki jih Banka Slovenije zahteva v skladu z 41. členom tega zakona, posodobljene in pravočasno poslane Banki Slovenije;
9. pojasnilo glede možnosti financiranja ukrepov za reševanje po različnih scenarijih reševanja;
10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije;
11. opis kritičnih medsebojnih odvisnosti;
12. opis možnosti za ohranjanje dostopa do infrastrukture za izvajanje plačil in kliringa ter drugih storitev, vključno z oceno prenosljivosti pozicij banke;
13. analizo vplivov načrta reševanja na zaposlene v banki, vključno z oceno povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z zaposlenimi med procesom reševanja;
14. načrt za obveščanje medijev in javnosti;
15. minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora banka zagotavljati v skladu s tem zakonom, in morebitni rok za izpolnitev te zahteve, določen v skladu s 64. členom tega zakona, oziroma kadar Banka Slovenije določi zahteve na podlagi 60. člena tega zakona, časovni okvir, določen v skladu s 64. členom tega zakona, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahtevo;
16. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke;
17. morebitno mnenje ali stališče banke glede načrta reševanja.

(4) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja, zlasti v okviru opredelitve možnosti financiranja iz 9. točke prejšnjega odstavka, ne upošteva:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena načrt reševanja vključuje tudi analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo izredno likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu reševanja, in opredeli sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.

(6) Banka Slovenije banki pošlje povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

41. člen **(sodelovanje banke pri izdelavi načrta reševanja)**

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja tako, da predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja.

(2) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom določi informacije, ki jih banke redno zagotavljajo za pripravo in posodabljanje načrta reševanja.

43. člen **(vsebina načrta reševanja skupine)**

(1) V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi za reševanje:

1. EU nadrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
3. finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
4. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, z upoštevanjem določb tega zakona o zagotavljanju učinkov reševanja v tretjih državah ter o sodelovanju in izmenjavi informacij z organi za reševanje v tretjih državah.

(2) V načrtu reševanja skupine se za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja. Načrt reševanja skupine zajema najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja v skladu s prvim odstavkom 40. člena tega zakona, in posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti reševanja, za nadrejeno družbo in podrejene institucije;
2. kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja, in posledice teh ukrepov za:
 - druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja, in
 - druge skupine v postopku reševanja;
3. analizo, v kakšnem obsegu bi se instrumenti in pooblastila za reševanje lahko usklajeno uporabljali in izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;

4. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in usklajevanje z ustreznimi organi tretjih držav ter morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
5. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
6. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi za reševanje v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;
7. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja reševanja ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem financiranja reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ne upošteva virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje reševanja;
2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(4) Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

44. člen **(postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko od EU nadrejene družbe zahteva, da predloži vse informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na zadevno EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini, vključno s subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, določenih v tem zakonu, pošlje informacije iz prejšnjega odstavka naslednjim organom:

1. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe za reševanje podrejenih družb;
2. organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice;
3. pristojnim organom, ki sodelujejo v kolegiju pristojnih organov v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi, pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja bančništvo;
4. organom za reševanje v državah članicah, kjer imajo sedež subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona;
5. Evropskemu bančnemu organu.

(3) Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje organom iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, vsebujejo vsaj informacije, pomembne za podrejene družbe ali pomembne podružnice. Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje Evropskemu bančnemu organu, vsebujejo vse informacije,

ki jih Evropski bančni organ potrebuje za izvajanje svojih nalog v zvezi z načrti reševanja skupin.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko pošiljanje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

48. člen (poenostavljeni načrt reševanja)

(1) Banka Slovenije lahko za posamezno banko ali skupino izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva naravo poslovanja, delniško sestavo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost dejavnosti ter opravljanje investicijskih storitev in poslov.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi poenostavljenega načrta reševanja določi:

1. vsebino in podrobnosti poenostavljenega načrta reševanja, ki vključuje le posamezne elemente iz 40. oziroma 43. člena tega zakona;
2. posodabljanje načrta reševanja v časovnih intervalih, ki so lahko daljši od enega leta;
3. informacije, ki jih predložijo banke v zvezi s poenostavljenim načrtom reševanja;
4. stopnjo podrobnosti informacij in analiz, ki se upoštevajo pri oceni rešljivosti na podlagi 30. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se lahko v zvezi z banko ali skupino, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, kadar koli odloči, da se pri posodobitvi načrta reševanja ne upoštevajo poenostavitve iz prejšnjega odstavka.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z banko, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, ne glede na poenostavitve iz tretjega odstavka tega člena sprejme katere koli ukrepe nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, ali ukrepe za reševanje, določene v tem zakonu.

50. člen (kvalificirane obveznosti)

(1) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72.a člena, 72.b člena, razen točke (d) drugega odstavka 72.b člena, in 72.c člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Kadar se ta zakon v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sklicuje na 92.a ali 92.b člen Uredbe 575/2013/EU, se ne glede na prejšnji odstavek kot kvalificirane obveznosti upoštevajo obveznosti, kot so opredeljene v 72.k členu Uredbe 575/2013/EU in določene v skladu s 5.a poglavjem naslova I dela 2 Uredbe 575/2013/EU.

(3) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen točke I drugega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, se upoštevajo pri izpolnjevanju minimalnega zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksni ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, lahko dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s 104. in 105. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dolžniški instrument vključuje pogodbeno določbo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

(4) Za dolžniške instrumente iz prejšnjega odstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja dogovor o izravnavi, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja tretji odstavek 105. člena tega zakona.

(5) Pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upošteva samo tisti del obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, ki ustreza znesku glavnice iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar podrejena družba s sedežem v državi članici, ki je skupaj s subjektom reševanja del iste skupine v postopku reševanja, izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, se te obveznosti upoštevajo kot kvalificirane obveznosti pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. obveznosti so izdane v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona;
2. uporaba instrumenta odpisa in konverzije v zvezi s temi obveznostmi v skladu s tem zakonom ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
3. obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:
 - vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska kapitala, izdanega v skladu s šestim odstavkom 58. člena tega zakona, od
 - zneska, ki se zahteva v skladu z 58. členom tega zakona.

51. člen

(prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

(1) Izdajatelj kvalificiranih obveznosti mora zagotoviti, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU in je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov.

(2) Oseba, ki opravlja investicijske storitve na območju Republike Slovenije kot investicijsko podjetje, kreditna institucija, upravljavec kolektivnega naložbenega podjetja za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali upravljavec alternativnega investicijskega sklada, lahko proda kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz

točke (b) prvega odstavka 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, če skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti znaša najmanj 50.000 eurov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se glede pojasnilne obveznosti in obveznosti poročanja stranki v zvezi z investicijskim svetovanjem in storitvami gospodarjenja uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

52. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;
2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, lahko pokrile njihove izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s 102. členom tega zakona ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;
5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;
2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, lahko še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni Banka Slovenije zlasti ovrednoti omejitev z vidika morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko pričakuje, da bodo na podlagi 102. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s 102. členom tega zakona;
2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter z uporabo meril iz tega člena preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za izvajanje 53. in 55. člena tega zakona se glede določitve kapitalskih zahtev upošteva izvajanje prehodnih določb v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe 575/2013/EU.

55. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 52. člena tega zakona enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt, ter
 - zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in z zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljata zanj, po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali po reševanju skupine v postopku reševanja, ter
2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:
 - zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, ter
 - zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih

kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamezne zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 79. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

- (5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz tega člena:
1. uporabi zadnje sporočene vrednosti ustreznega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in
 2. po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza zahtevi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za ustrezen znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 56. členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu z 61. in 165. členom tega zakona ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 52. do 55. člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz petega odstavka tega člena ter kapital iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka ter tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;
3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in niso primerne za izpolnjevanje kapitalske zahteve;
4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti tako, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;
5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;
6. pri katerih pogodbeni ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;
7. pri katerih pogodbeni ureditev upniku ne daje pravice predčasno zahtevati plačila še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;
8. pri katerih se raven izplačil obresti ali dividend ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in
2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:
 - subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali
 - subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

59. člen

(opustitev zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v zvezi z navedeno podrejeno družbo odloči, da se ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. subjekt v postopku reševanja izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. členom tega zakona;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;
4. subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzorovanje tveganj subjekta v postopku reševanja vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;
6. subjekt ima v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi s podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, odloči, da se za to podrejeno družbo ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena tudi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena in nadrejena družba imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;
2. nadrejena družba izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;
3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
4. nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;
5. postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja pri nadrejeni družbi vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;

6. nadrejena družba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(3) Kadar so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije dovoli, da podrejena družba izpolni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;
2. jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali če so pri podrejeni družbi izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom;
3. vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi pogodbe o finančnem zavarovanju, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja;
4. zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz 197. člena Uredbe 575/2013/EU in je po ustreznih konservativnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz prejšnje točke;
5. premoženje, ki se uporabi za zavarovanje pri jamstvu, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;
6. dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU, in
7. za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

(4) Subjekt v postopku reševanja za namene iz 7. točke prejšnjega odstavka na zahtevo Banke Slovenije predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali na drug način dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

61. člen

(postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, za reševanje na ravni skupine ali za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz 58. oziroma 59. člena tega zakona na posamični podlagi, si v sodelovanju z drugimi organi, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, prizadeva, da organi najpozneje v štirih mesecih od začetka postopka za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sprejmejo obrazloženo skupno odločitev v skladu z določbami 57. do 59. člena tega zakona o:

1. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, in
2. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka predloži:

1. subjektu v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje tega subjekta;

2. subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje teh subjektov;
3. EU nadrejeni družbi skupine, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, če EU nadrejena družba sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

(3) V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da zadevna podrejena družba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je to v skladu s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz petega in šestega odstavka 58. člena tega zakona, delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

(4) Kadar je več kot en subjekt GSPB, ki je del iste GSPB, subjekt v postopku reševanja ali subjekt iz tretje države, ki bi bil subjekt v postopku reševanja, če bi imel sedež v EU, lahko organi za reševanje iz prvega odstavka tega člena v skladu s strategijo reševanja GSPB odločijo tudi o uporabi 72.e člena Uredbe 575/2013/EU in morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in točke (a) prvega odstavka 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ali subjekte iz tretje države ter vsoto zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in točke (b) prvega odstavka 12.a člena Uredbe 575/2013/EU. Prilagoditve se:

1. lahko uporabijo v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami ali tretjimi državami, in sicer tako, da se prilagodi raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;
2. ne uporabijo za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

(5) Vsota zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in točke (a) prvega odstavka 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ali subjekte iz tretje države, ki bi bili subjekti v postopku reševanja, če bi imeli sedež v EU, ne sme biti nižja od vsote zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in točke (b) prvega odstavka 12.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona za skupino v postopku reševanja ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, odločitev o navedeni zahtevi sprejme sama ob ustreznem upoštevanju:

1. ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo drugi pristojni organi za reševanje;
2. mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(7) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli od zadevnih organov za reševanje v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(8) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz 58. oziroma 59. člena tega zakona, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje navedenega subjekta, sprejme odločitev ob ustreznem upoštevanju:

1. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil drug organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, ter
2. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(9) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje podrejene družbe na posamični podlagi, svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(10) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2 % zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU ter
2. v skladu s 55. členom tega zakona.

(11) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta, sprejme odločitev:

1. na ravni konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena;
2. o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena.

(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s šestim do enajstim odstavkom tega člena, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.

(13) Banka Slovenije zagotavlja, da se skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki jih sprejme sama, če skupne odločitve ni, redno pregledujejo in po potrebi posodablajo.

(14) Banka Slovenije preverja, ali subjekti reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter sprejme morebitne odločitve na podlagi tega člena ob pripravi in posodabljanju načrtov reševanja.

62. člen

(poročanje in javna razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Banki Slovenije poročajo:

1. o zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter zneskih, izraženih v skladu s tretjim odstavkom 49. člena tega zakona, po upoštevanju vseh ustreznih odbitkov v skladu z 72.e do 72.j členom Uredbe 575/2013/EU;
2. o zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu s tem zakonom;
3. za postavke iz 1. in 2. točke tega odstavka o:
 - njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti;
 - vrstnem redu poplačila v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter
 - tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali pogodbeni ureditev vsebuje določbe iz 103. člena tega zakona, točk (p) in (q) prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU ter točk (n) in (o) 63. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Obveznost poročanja o zneskih drugih obveznosti iz 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za subjekte, ki na dan sporočanja teh informacij zagotavljajo zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150 % minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunane v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka.

(3) Subjekti reševanja sporočajo informacije iz prvega odstavka tega člena:

1. za informacije iz 1. točke prvega odstavka tega člena: najmanj vsakih šest mesecev in
2. za informacije iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena: najmanj enkrat letno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi pogostejše sporočanje informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Subjekti iz prvega odstavka tega člena vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

1. zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneske kvalificiranih obveznosti;
2. sestavo postavk iz prejšnje točke, vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih;
3. veljavno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti subjekta, izračunane v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve glede poročanja in razkritij po tem členu ne uporabljajo za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

(7) Če so bili v zvezi s subjektom reševanja izvedeni ukrepi za reševanje ali je bil uporabljen instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, se zahteve po javnem razkritju iz petega odstavka tega člena uporabljajo po poteku roka, ki je določen za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 64. členom tega zakona.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu s 57., 58. in 59. členom tega zakona, za vsak subjekt reševanja v okviru njenih pristojnosti.

64. člen

(ureditve po končanem reševanju)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v 54. členu tega zakona, ne uporablja dve leti po tem, ko:

1. je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali instrument odpisa in konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ali
2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument.

(2) Zahteve iz 54. člena in devetega do enajstega odstavka 60. člena tega zakona se ne uporabljajo še tri leta po tem, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPB, oziroma tri leta po tem, ko so pri subjektu v postopku reševanja podane okoliščine iz 54. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z zahtevami, določenimi v skladu s 57. do 60. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije za izvajanje tega člena subjekt reševanja obvesti o načrtovani minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, s čimer se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

(5) Banka Slovenije pri določitvi prehodnega obdobja upošteva:

1. prevladujoči pomen vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;
2. dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;
3. v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala pri izpolnjevanju zahteve v skladu s 57. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena kadar koli spremeni prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

74. člen

(postopki prenehanja subjektov reševanja)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, a se z ukrepi za reševanje pri banki ali subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne bi dosegli cilji reševanja iz 3. točke prvega odstavka 27. člena tega zakona glede zaščite javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, v zvezi z banko začne postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

(2) Če so v primeru iz prejšnjega odstavka pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona podani razlogi za propad iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona, Banka Slovenije predlaga sodišču, da v zvezi s tem subjektom začne postopek stečaja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Banka Slovenije ugotovi razloge za propad pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odločbo. Ne glede na druge določbe tega zakona se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi z odločbo iz prvega stavka tega odstavka uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora.

(4) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na dan izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka in predlogu priloži odločbo.

(5) Sodišče brez odlašanja, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu predloga iz drugega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka. Proti sklepu o začetku stečajnega postopka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega in drugega odstavka tega člena.

88. člen **(obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti)**

(1) Banka Slovenije o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti subjekt reševanja in organe iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 250. člena tega zakona ter odločbo hkrati objavi tudi na svoji spletni strani.

(2) Subjekt reševanja informacijo o izdani odločbi iz prejšnjega odstavka nemudoma objavi:

1. na svoji spletni strani in
2. v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu.

97. člen **(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)**

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti:

1. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje ali
2. hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom.

(2) Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja, preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom, le v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz petega odstavka 58. člena tega zakona, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU. Za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se v tem primeru upoštevajo načela iz 95. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije nemudoma uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, če je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z 68. členom tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje,
2. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,
3. če je kapitalске instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
4. če je kapitalске instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
5. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Za namene iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje.

(5) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšnji del.

(6) Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, na ravni takšnega subjekta upošteva kot prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo za doseganje minimalnih pragov za:

1. uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema v skladu s četrtem odstavkom 79. člena tega zakona in
2. uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(7) Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalске instrumente in kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se instrument odpisa in konverzije teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi hkrati z instrumentom odpisa in konverzije teh instrumentov in obveznosti na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 3. do 5. točke tretjega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

(9) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s kapitalskim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalski instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalski instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(10) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena ter za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(11) Kadar se instrument odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, Banka Slovenije pridobi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev v skladu s 153. členom tega zakona.

(12) Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ali sočasno s to oceno, in
2. ustreznih kapitalskih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov.

(13) Če se pri uporabi instrumenta odpisa kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena, je zmanjšanje te glavnice trajno, upnik pa lahko uveljavlja samo povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz petega odstavka 84. člena tega zakona. Imetniki lahko v zvezi z odpisom kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uveljavljajo izključno nadomestila, ki so določena s tem zakonom, ter v zvezi z odpisanim delom obveznosti niso upravičeni do nobenih drugih zahtevkov v razmerju do subjekta reševanja, razen že zapadlih obveznosti in zahtevkov za povračilo škode, ki so posledica izpodbijanja zakonitosti ukrepa.

(14) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena zahteva, da subjekt reševanja imetnikom teh kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja ali njegova nadrejena družba na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(15) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka, se upravičenim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu s 112. členom tega zakona, preden subjekt reševanja izda delnice ali druge instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi morebitnega povečanja kapitala subjekta reševanja v zvezi z ukrepi

izredne javnofinančne pomoči. Novi instrumenti navadnega lastniškega kapitala se upravičencem dodelijo takoj po izvedbi konverzije.

101. člen **(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)**

(1) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se lahko uporabi v zvezi z vsemi obveznostmi subjekta reševanja, ki niso izključene iz uporabe tega instrumenta na podlagi drugega odstavka tega člena ali 102. člena tega zakona.

(2) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se ne uporabi za naslednje obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države:

1. zjamčene vloge;
2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov za varstvo pred tveganji, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice;
3. katere koli obveznosti, ki nastanejo na podlagi hrambe denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev strank pri subjektu reševanja, vključno z denarnimi sredstvi ali drugimi vračljivimi sredstvi strank, ki jih hrani v imenu kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali alternativnih investicijskih skladov, če so te stranke zaščitene z veljavnim insolvenčnim pravom;
4. obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom reševanja (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), če upravičenec v zvezi s svojo terjatvijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka lahko uveljavlja izločitveno ali ločitveno pravico, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
5. obveznosti do institucij, ki niso del iste skupine, če je prvotna zapadlost krajša od sedmih dni;
6. obveznosti do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člena, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali do udeležencev teh sistemov, kadar so obveznosti posledica sodelovanja subjekta reševanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni, ali do centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
7. obveznosti do:
 - delavcev v zvezi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki jih ne ureja zakon ali kolektivna pogodba, in za katera veljajo zahteve zakona, ki ureja bančništvo, glede politik in praks v zvezi s prejemki;
 - upnikov iz naslova dobave blaga ali zagotavljanja komercialnih storitev, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje dejavnosti subjekta reševanja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;
 - davčnih organov in organov za socialno varstvo, ki se v običajnem insolvenčnem postopku štejejo za prednostne terjatve;
 - sistemov jamstva za vloge;
8. obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da ostanejo vsa sredstva, ki so vključena v sklad za kritje kritih obveznic, nespremenjena, ločena in zadostna.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ne preprečuje uporabe tega instrumenta v zvezi z zneskom upravičene vloge, ki presega znesek zajamčene vloge, oziroma v zvezi s katerim koli zneskom zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerim je zavarovana, vključno s sredstvi v skladu za kritje kritih obveznic, ki presegajo vrednost kritih obveznic.

(5) Izključitev obveznosti iz 8. točke drugega odstavka tega člena ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi. V tem primeru organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki izpolnjujejo pogoje iz petega in šestega odstavka 58. člena tega zakona, zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, glede obveznosti do drugih subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ter niso izključene na podlagi prejšnjega odstavka, oceni, ali je treba te obveznosti v celoti ali delno izključiti na podlagi 102. člena tega zakona, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.

104. člen

(uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov)

(1) Kadar subjekt reševanja oceni, da vključitev pogodbene določbe iz prvega odstavka prejšnjega člena v posamezno pogodbeno ureditev s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, o svoji oceni obvesti Banko Slovenije in v obvestilu navede razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasni razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja Banki Slovenije predloži tudi vse informacije, ki so potrebne za oceno učinkov take opustitve na rešljivost subjekta reševanja.

(2) Če Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je vključitev pogodbene določbe, zahtevane v skladu s prejšnjim členom, s pravnega ali drugega vidika kljub razlogom, ki jih navaja subjekt reševanja, izvedljiva, v razumnem roku zahteva, da subjekt reševanja vključi ustrezno pogodbeno določbo v pogodbeno ureditev, ter pri tem upošteva potrebo, da se zagotovi rešljivost navedenega subjekta reševanja. Banka Slovenije lahko dodatno zahteva, da subjekt reševanja spremeni svojo prakso, ki je povezana z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov.

(3) Obveznost iz prvega odstavka prejšnjega člena miruje od predložitve obvestila do odločitve Banke Slovenije v skladu s tem členom.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena subjekt reševanja ne more uveljavljati opustitve zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z:

1. instrumenti dodatnega temeljnega kapitala;
2. instrumenti dodatnega kapitala;
3. nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg.

(5) Kadar Banka Slovenije v okviru ocene rešljivosti subjekta reševanja v skladu s tem zakonom ali v katerem koli drugem primeru ugotovi, da v razredu obveznosti iz 230. člena tega zakona, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s 101. členom tega zakona ali bodo verjetno izključene v skladu s 102. členom tega zakona, znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda, oceni učinek tega dejstva na rešljivost tega subjekta reševanja, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve 95. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, pomenijo bistveno oviro za rešljivost subjekta reševanja, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s tem zakonom.

(7) Obveznosti, ki ne izpolnjujejo zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po tem zakonu.

(8) Banka Slovenije lahko določi kategorije obveznosti, za katere lahko subjekt reševanja uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov na podlagi tega člena.

113. člen **(obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji)**

(1) Če bi upravičeni pridobitelj na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta ali obveznosti in dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje praviloma pridobi pred uporabo instrumenta za konverzijo.

(2) črtan

(3) Če presoja iz prvega odstavka tega člena ni zaključena pravočasno in ni več mogoče odlašati z uporabo instrumenta za konverzijo, Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena uporabi instrument za konverzijo in odloči, da se novi lastniški instrumenti upravičenim pridobiteljem dodelijo brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(4) Za izvajanje glasovalnih pravic do izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in za obravnavo neupravičenega imetnika kvalificiranega deleža v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja se uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 118. člena tega zakona.

116. člen **(instrument prodaje poslovanja)**

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja tako, da na prevzemnika, ki ni premostitvena banka, prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Za prenos iz prejšnjega odstavka se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, razen prevzemnika.

(3) Prenosi iz prvega odstavka tega člena se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu, ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve ali omejitve, ki so glede prenosa določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe.

(4) Prodaja poslovanja iz prvega odstavka tega člena se opravi z upoštevanjem tržnih pogojev v skladu s 120. členom tega zakona in pravil Evropske unije o državni pomoči.

(5) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom delnic ali lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, od imetnikov zadevnih delnic ali lastniških instrumentov na prevzemnika;
2. subjektu reševanja, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom posameznih ali vseh sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja na prevzemnika.

(6) Banka Slovenije lahko instrument prodaje poslovanja uporabi večkrat, da zagotovi dodatne prenose na istega ali različne prevzemnike.

(7) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta prodaje poslovanja, se uporabljajo določbe 95. člena ter določbe 153. do 155. člena tega zakona.

119. člen (pravice v zvezi s prenosom)

(1) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja.

(2) Kadar se na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja prenesejo sredstva, pravice in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev, se prevzemnik v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravico ustanavljanja šteje za pravnega naslednika subjekta reševanja ter lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik.

(3) Prevzemnik lahko v okviru opravljanja dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih.

(4) Če prevzemnik ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da se mu kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko čas začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se dostop do sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da kupec nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, potrebni za dostop do zadevnega sistema oziroma sheme.

(6) Delničarji ali imetniki lastniških instrumentov, upniki subjekta reševanja in druge osebe, ki uveljavljajo zahteve v razmerju do subjekta reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

120. člen **(postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)**

(1) Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s subjektom reševanja trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice, obveznosti, delnice ali drugi lastniški instrumenti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah (združena ponudba).

(3) Banka Slovenije pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva naslednja merila:

1. preglednost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov;
3. preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov;
4. preprečevanje dodeljevanja nepravične prednosti posameznim morebitnim prevzemnikom;
5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;
6. doseganje najvišje možne prenosne cene.

(4) Merila iz prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene morebitne prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov.

(5) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 596/2014/EU) odloži razkritje notranjih informacij subjekta reševanja javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru instrumenta prodaje poslovanja.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja v zvezi z reševanjem subjekta reševanja tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz prvega do tretjega odstavka tega člena, če bi izpolnjevanje te zahteve verjetno

ogrozilo izpolnitev enega ali več ciljev reševanja ali Banka Slovenije oceni, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada banke v postopku reševanja ali se zaradi propada banke grožnja za finančno stabilnost še stopnjuje, in
2. bi izpolnjevanje zahtev glede trženja v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju grožnje za finančno stabilnost ali pri doseganju ciljev reševanja.

128. člen **(prenehanje premostitvene banke)**

- (1) Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke v naslednjih primerih:
1. premostitvena banka se združi z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta oziroma glede upravljanja delnic premostitvene banke, vplačanih iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona;
 2. delnice premostitvene banke, vplačane iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona, se v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti glede upravljanja prenesenih delnic oziroma združenega subjekta;
 3. vse ali pretežni del delnic, sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na premostitveno banko, se proda zasebnemu kupcu;
 4. sredstva premostitvene banke so v celoti izčrpana in njene obveznosti v celoti poravnane;
 5. po izteku dveletnega obdobja od datuma, na katerega je bil izveden zadnji prenos na premostitveno banko.

(2) Ne glede na 5. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke tudi pred potekom dveletnega obdobja, če oceni, da v tem roku ne bo mogoče uresničiti nobene od možnosti iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije lahko obdobje iz 5. točke prvega odstavka tega člena večkrat podaljša, vsakič za največ eno leto, če je tako podaljšanje potrebno, da se:

1. uresničijo možnosti za prenehanje premostitvene banke na podlagi 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena ali
2. zagotoviti kontinuiteta opravljanja ključnih storitev banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije odločitev iz prejšnjega odstavka obrazloži in pri tem navede podrobno oceno stanja, vključno z oceno razmer na trgu in pričakovanj, ki utemeljujejo podaljšanje obdobja iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Če Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke iz razlogov iz 3. do 5. točke prvega odstavka tega člena, premostitvena banka preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Vsi prihodki, ustvarjeni s prenehanjem delovanja premostitvene banke, zmanjšani za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripišejo delničarjem premostitvene banke.

(6) Če se na premostitveno banko prenesejo sredstva in obveznosti več kot ene banke v postopku reševanja, se prejšnji odstavek za to premostitveno banko uporablja glede sredstev in obveznosti, prenesenih z vsake posamezne banke v postopku reševanja, ne pa glede premostitvene banke.

130. člen (ustanovitev družbe za upravljanje sredstev)

(1) Banka Slovenije ustavi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Za ustanovitev in delovanje družbe za upravljanje sredstev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ustanovni kapital družbe za upravljanje sredstev se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v skladu s tem zakonom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži družbe za upravljanje sredstev,
2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, vzpostavljenega v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Za upravljanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

149. člen (mirovanje posameznih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

(3) Če na podlagi odločitve iz prvega odstavka tega člena obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank na podlagi te pogodbe mirujejo za enako obdobje.

(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;
3. centralnih bank.

(5) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje obveznosti v skladu s tem členom, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera, in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij ter
2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov.

(6) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

152. člen **(pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja)**

(1) Subjekti reševanja v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določbo, na podlagi katere pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu s 86. do 90. členom ter 149. do 151. členom tega zakona ali za njihovo omejitvev, in da zanje veljajo zahteve iz 137. člena tega zakona.

- (2) Ta člen se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:
1. ustvarijo novo obveznost ali pomembno spreminjajo veljavno obveznost;
 2. zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljale določbe 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona, če bi finančno pogodbo urejalo pravo Republike Slovenije.

(3) EU nadrejene družbe zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določbe, s katerimi izključijo možnost, da bi bilo izvajanje pooblastil Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitvev v skladu s prvim odstavkom tega člena lahko veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo za kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije.

(5) To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbene določbe, zahtevane v skladu s prvim odstavkom tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona.

157. člen **(shema za financiranje reševanja)**

(1) Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge v skladu s prejšnjim členom, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona.

(2) Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in

sredstva, ki jih pri Banki Slovenije v skladu s tem zakonom zagotovijo podružnice bank tretjih držav.

- (3) Banka Slovenije za vzpostavitev in delovanje sheme za financiranje reševanja:
1. zbira predhodne in izredne naknadne prispevke bank za shemo financiranja reševanja, ki jih določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 44), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 156 z dne 20. 6. 2017, str. 38), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/63/EU);
 2. zagotavlja prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in naloge v zvezi z upravljanjem sredstev v okviru enotnega sklada za reševanje, določene s Sporazumom o prenosu;
 3. določi in zbira predhodne in izredne naknadne prispevke ter upravlja sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom za shemo financiranja reševanja vplačajo EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji;
 4. v skladu z Uredbo 806/2014/EU predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme Banka Slovenije.

165. člen (evropski kolegij za reševanje)

(1) Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, nadrejeno ali podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.

(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz prejšnjega člena v zvezi s subjekti iz prejšnjega odstavka in njihovimi podružnicami, vključno z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri čemer člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav, če ta obstaja.

(3) Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali EU nadrejena družba in njene podrejene institucije niso opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali, na konsolidirani podlagi, EU nadrejena družba zahtevo iz 58. člena tega zakona izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz 1. točke petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 58. člena tega zakona izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Kadar ima ena sama EU nadrejena družba v lasti vse podrejene družbe s sedežem v državah članicah, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež EU nadrejena družba.

(5) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje EU nadrejene družbe ali podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki ima največjo vrednost skupnih bilančnih sredstev.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organi za reševanje niso zavezani vzpostaviti evropskega kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, določene s tem zakonom za delovanje evropskega kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na evropski kolegij za reševanje v tem zakonu razumejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Za delovanje evropskega kolegija iz četrtega do šestega odstavka tega člena se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

206. člen **(instrument prodaje poslovanja)**

(1) Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja se na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se tako zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike.

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se zagotovi v obliki prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila.

(3) Upravitelj sklene s prevzemnikom, ki je z upoštevanjem meril iz 204. člena tega zakona ponudil najugodnejše pogoje, pogodbo o prenosu pod odložnim pogojem, ki se izpolni, ko Banka Slovenije izda odločbo o prenosu v skladu s četrnim odstavkom tega člena.

(4) Na podlagi pogodbe o prenosu Banka Slovenije izda odločbo o prenosu sredstev, pravic in obveznosti na prevzemnika (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenosu), če prevzemnik najpozneje v roku, dogovorjenem v pogodbi:

1. plača dogovorjeno denarno nadomestilo banki, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno denarno nadomestilo, ali
2. predloži izjavo in dokazila, da so pri njem izpolnjeni pogoji za prevzem obveznosti banke, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno nadomestilo s prevzemom obveznosti banke.

(5) Če prevzemnik v dogovorjenem roku ne zagotovi pogojev iz prejšnjega odstavka, se pogodba o prenosu razveže.

(6) Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti iz prvega odstavka tega člena se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

212. člen **(ustanovitev družbe za prevzem sredstev)**

(1) Družba za prevzem sredstev se ustanovi v obliki delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo. Družba za prevzem sredstev se ustanovi z namenom likvidacije prenesenih sredstev, pravic in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Za ustanovitev in delovanje družbe za prevzem sredstev se uporabljajo predpisi o ustanavljanju in poslovanju gospodarskih družb, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Ustanovni kapital družbe za prevzem sredstev se zagotovi iz sredstev:

1. banke v postopku prisilne likvidacije;
2. sklada za reševanje, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank;
3. sklada za jamstvo vlog, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če ni v tem členu določeno drugače, se za upravljanje družbe za prevzem sredstev smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

216. člen (uporaba sredstev sklada za reševanje bank)

Sredstva sklada za reševanje bank, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank, se ne glede na navedeni zakon v postopku prisilne likvidacije banke lahko uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev;
2. plačilo nadomestila banki, kadar sklad za reševanje z uporabo instrumenta prodaje poslovanja kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice ali obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije banke.

227. člen (prijava in obravnava terjatev iz naslova upravičenih vlog)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede prijave terjatev v stečajnem postopku sklad za jamstvo vlog predloži stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznim vlagateljem iz naslova jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, če terjatve sklada do banke niso bile poplačane v postopku prisilne likvidacije:

1. če je bilo izplačilo kritja izvedeno pred začetkom stečaja: v 15 delovnih dneh po začetku stečaja;
2. če je bilo izplačilo izvedeno po začetku stečaja: v osmih delovnih dneh po izplačilu zneska kritja izplačilni banki.

(2) Sklad za jamstvo vlog hkrati z zahtevkom iz prejšnjega odstavka predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se šteje, da so vse terjatve vlagateljev iz naslova

upravičenih vlog pri banki prijavljene v stečajnem postopku z dnem, ko sklad za jamstvo vlog predloži upravitelju seznam upravičenih vlog.

(3) Če sklad za jamstvo vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 eurov, mora v osmih dneh po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

230. člen

(vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju)

(1) V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

(2) Po poplačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve;
2. zajamčene vloge;
3. terjatve, katerih prvotna zapadlost je krajša od sedmih dni in katerih imetnik je:
 - institucija, ki ni del iste skupine, ali
 - plačilni ali poravnalni sistem oziroma upravljavec ali udeleženec tega sistema, če so terjatve posledica sodelovanja subjekta reševanja v plačilnem ali poravnalnem sistemu ter se za poravnavo v sistemu v skladu z zakonom, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, uporabljajo pravila o dokončnosti poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana;
4. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štete za upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;
5. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 4. točki tega odstavka;
6. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge, ali terjatve iz 3. točke tega odstavka, vključno z:
 - vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;
 - vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;
 - vlogami kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, vključno z naložbenimi podjetji zaprtega tipa;
 - vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;
 - vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;
 - vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;
7. nezavarovane terjatve, razen terjatev iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev in podobnih instrumentov, ki jih je izdala banka;
8. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov in drugih podobnih finančnih instrumentov, ki jih je izdala banka, razen dolžniških instrumentov iz 9. točke tega odstavka;
9. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - njihova prvotna pogodbeno zapadlost je vsaj eno leto;
 - nimajo vgrajenih lastnosti izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrument;

- v zadevni pogodbeni dokumentaciji oziroma v prospektu v zvezi z njihovo izdajo je izrecno navedeno, da se terjatve iz teh instrumentov v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za terjatvami iz 1. do 8. točke tega odstavka in pred podrejenimi terjatvami iz 10. točke tega odstavka;
- 10. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 9. točke tega odstavka;
- 11. terjatve iz naslova lastniških instrumentov, vključno s terjatvami iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova lastniških instrumentov.

(3) Terjatve iz 2. točke prejšnjega odstavka v stečajnem postopku uveljavlja sklad za jamstvo vlog in vključujejo terjatve sklada za jamstvo vlog do banke iz naslova:

1. plačila kritja zajamčenih vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, kjer se terjatve vlagateljev v višini izplačanega kritja prenesejo na sklad za jamstvo vlog;
2. plačila prispevka, ki ga v skladu s tem zakonom zagotovi sklad za jamstvo vlog pri reševanju ali v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Podrejene terjatve iz 10. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. ali 3. točke tega odstavka;
2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega kapitala;
3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega do četrtega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga ter instrumenti, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg. Dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, se samo zaradi navedenih značilnosti ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi lastnostmi izvedenega finančnega instrumenta.

(6) Banka in subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki izda dolžniški instrument z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, najpozneje na dan začetka prodaje tega dolžniškega instrumenta izdajo objavi na seznamu izdanih dolžniških instrumentov na svoji spletni strani. Ta za vsako posamezno izdajo oziroma serijo vsebuje naslednje podatke:

- oznako dolžniških instrumentov posamezne izdaje;
- znesek skupne obveznosti izdajatelja iz naslova posamezne izdaje;
- skupno število dolžniških instrumentov, izdanih v posamezni izdaji;
- datum izdaje in datum pogodbene zapadlosti obveznosti iz dolžniških instrumentov;
- zaporedno številko vrstnega reda poplačila obveznosti iz posamezne izdaje v primeru postopka prisilnega prenehanja z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Kadar subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda dolžniške instrumente z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, ki se štejejo za postavke kapitala institucije, se v običajnem insolvenčnem postopku, ki velja za ta subjekt, ne glede na določbe drugih zakonov glede določanja prednostnega vrstnega reda pri poplačilu terjatev iz naslova teh instrumentov smiselno uporabljajo določbe tega člena. Če se posamezni instrument ali obveznost tega subjekta le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celotni instrument oziroma obveznost šteje za terjatev iz postavk kapitala.

242. člen **(postopek z izdajo odločbe)**

(1) Določbe podpoglavja 4.1.3 tega poglavja se uporabljajo za postopek z izdajo odločbe Banke Slovenije na podlagi tega zakona, če ni v drugem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije v postopku za izdajo odločbe o ugovoru in odločbe o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah

250. člen **(dodatno obveščanje)**

(1) Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe.

(2) Subjekt reševanja obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke;
3. pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in zbirk podatkov.

(3) Banka Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke obvesti naslednje organe in subjekte:

1. pristojni organ države članice, v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek;
2. enotni odbor za reševanje;
3. po potrebi organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika;
4. pristojno ministrstvo;
5. Odbor za finančno stabilnost in ESRB;
6. Evropsko komisijo, Evropsko centralno banko, Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine, vzpostavljen z Uredbo 1094/2010EU, in Evropski bančni organ;
7. upravljavce plačilnih in poravnalnih sistemov, v katere je vključen subjekt reševanja.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje kopijo odločbe o začetku postopka reševanja oziroma odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije in informacijo o datumu, od katerega ukrep ali ukrepi za reševanje oziroma prisilno likvidacijo učinkujejo.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma drugih javnih koristi z izdajo odločbe o prisilnem prenehanju iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije pristojni organ države članice obvesti takoj po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

282. člen **(globa za kršitev banke)**

- (1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:
1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke (prvi odstavek 12. člena);
 2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);
 3. ne upošteva prepovedi izplačil iz 31. člena tega zakona (prvi odstavek 31. člena);
 4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o nastanku okoliščin iz drugega odstavka 31. člena tega zakona (tretji odstavek 31. člena);
 5. Banki Slovenije v roku ne predloži stališča v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predloga ustreznih ukrepov, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene (drugi odstavek 34. člena);
 6. Banki Slovenije v roku ne predloži predloga možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovnega okvira za njihovo izvajanje (tretji odstavek 34. člena);
 7. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 34. člena);
 8. Banke Slovenije v treh delovnih dneh ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 39. člena);
 9. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 39. člena);
 10. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 41. člena);
 11. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 49. člena);
 12. ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 51. člena);
 13. proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 51. člena);
 14. Banki Slovenije ne poroča o zneskih kapitala in drugih obveznostih (prvi odstavek 62. člena);
 15. vsaj enkrat letno javno ne objavi informacij, ki se nanašajo na zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti (peti odstavek 62. člena);
 16. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena);
 17. na zahtevo Banke Slovenije ne naveže stika z morebitnimi kupci (prvi odstavek 71. člena);
 18. ne objavi informacije o izdani odločbi o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti na predpisani način (drugi odstavek 88. člena);
 19. v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključi pogodbene določbe o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije, oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali

razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 103. člena);

20. v finančno pogodbo ne vključi pogodbene določbe, na podlagi katere pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti (prvi odstavek 152. člena);
21. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 158. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 8., 10. in 16. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu, v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se, če je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz tretjega in četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta banke kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, subjektu v skupini ali podružnici, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz prvega odstavka 12. člena tega zakona (drugi odstavek 12. člena).

(7) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja banke, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da banka propada ali bo verjetno propadla, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona (prvi odstavek 70. člena).

(8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena).

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 107. člena).

(10) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki sprejme ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, reorganizacijo, spremembo

lastniške sestave banke ali statutarne spremembe v zvezi z banko brez predhodnega soglasja Banke Slovenije (četrti odstavek 142. člena).

(11) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije v roku ne predloži poročila o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter druge zahtevane dokumentacije (prvi odstavek 143. člena).

(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije ne poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ali Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja (drugi odstavek 143. člena).

(13) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ali organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 143. člena).

(14) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke ali prokurist, ki po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki upravitelju ne omogoči dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke, ne pripravi poročila o predaji poslov ali na zahtevo upravitelja ne poda vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil in informacij o poslovanju banke (drugi odstavek 175. člena).

(15) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, ki:

1. v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije ne predloži poročila o finančnem položaju banke in načrta prisilne likvidacije (prvi odstavek 193. člena);
2. za posle upravljanja predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 198. člena);
3. v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, ne poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije (prvi odstavek 201. člena);
4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije (drugi odstavek 201. člena);
5. Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ter organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 201. člena);
6. za poravnavo obveznosti banke s poboto ali za sklenitev poravnave ne pridobi predhodnega soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 217. člena);
7. v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (drugi odstavek 222. člena).

V. PRILOGE

/